

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI BARTOLOMEJ

ROČNÍK XXXIII.

ČÍSLO 4

APRÍL 2025

36 Pivnica
U troch sestier

Nebudem zahanbený

Jubilejná katechéza - Brána v Sebechleboch - Čas v liturgii
Žiadosť o pomoc - Svedectvo viery - Pút' do Ríma - Veľkonočný rozpis

Křížová cesta, farský kostol v Prievidzi, Pôstne obdobie 2025

Nehanbime sa za svoju vieru

„Pán, Boh, mi dal jazyk učeníkov, aby som vedel posilniť unaveného slovom.“ Týmito slovami prorok Izaiáš (Iz 50, 4-7) otvára svoje srdce a odhaľuje podstatu svojej misie. Hovorí o odvahe prinášať nádej, aj keď čelí odporu či pohrdaniu. „Nastavil som tvár ako kremeň,“ píše, „viem, že nebudem zahanbený.“ V týchto slovách cítime pevnosť viery, ktorá ho nesie ponad ľudskú potupu.

Táto statočnosť nie je len príbehom minulosti. Aj my dnes žijeme v časoch, keď nás môžu zraňovať skúšky - či už ide o nepochopenie, odmietnutie alebo pocit, že naše snahy nikto nevidí. Izaiáš nám pripomína, že hanba nemá posledné slovo. Naša sila tkvie v dôvere, že Boh je s nami. „Pán, Boh, mi pomáha,“ hovorí prorok, a táto istota ho robí nezlomným. Ježiš tento postoj doviedol do dokonalosti. Na kríži zniesol najväčšie poníženie, no neodvrátil tvár od svojej úlohy. Jeho víťazstvo nám ukazuje, že v slabosti sa rodí pravá sila. Apoštol Pavol to vyjadruje slovami: „Keď som slabý, vtedy som silný.“ (2 Kor 12, 10). Pavol pochopil, že

v momente, keď sa spoliehame na Božiu milosť, nachádzame moc, ktorá presahuje naše ľudské limity. Slabosť nie je prehrou, ale priestorom, kde nás Boh dvíha. Aj my sme pozvaní žiť tento odkaz. Nehanbime sa za svoju vieru, aj keď nás svet nechápe. Podporujme unavených, odpúšťajme tým, ktorí nás zraňujú, a buďme svetlom v temnote. S Bohom po boku nemusíme podľahnúť zahanbeniu, lebo on je náš pomocník. Nech je náš život svedectvom, že v slabosti, s vierou v Krista, objavujeme silu, ktorá nás vedie k víťazstvu.

Oto Dokoupil

Podujatie „The Way“ prilákalo 70 ľudí

Ako sa podieľajú mladí v našom meste na evanjelizačnom poslaní Cirkvi? Mladí zo Spoločenstva Piar majú na túto otázku odpoveď. Počas víkendu od 28. februára do 1. marca 2025 pripravili v priestoroch Piaristickej spojenej školy evanjelizačnú duchovnú obnovu The Way.

Toto podujatie prilákalo približne 70 mladých ľudí. Išlo nielen o prievádzkových birmovancov, ale aj o študentov miestnych stredných škôl a dokonca aj záujemcov zo širšieho okolia. Mladí sa o akcii dozvedeli vďaka propagácii na Instagrame a od priateľov. Piatkový a sobotný program v školskej jedálni ponúkol účastníkom inšpiratívne prednášky, interaktívne aktivity a modlitby chvál. Obnova The Way sa zameriavala na tému základného pochopenia dôležitosť vzťahu s Bohom. Prostredníctvom prednášok na témy ako Božia láska, hriech, spása, viera, Duch Svätý a spoločenstvo a vďaka atmosfére podujatia, ktorú dotvárala evanjelizačná hudba, mohli mladí zakúsiť osobnú skúsenosť priblíženia sa k Bohu. V rámci programu zazneli aj osobné svedectvá a účastníci mohli prísť na modlitby príhovoru.

Čo im obnova priniesla? Okrem nových

priateľstiev a zážitkov predovšetkým prehĺbenie vzťahu s Bohom, nový pohľad na jeho lásku a pozvanie žiť v spoločenstve s ním. A čo obnova priniesla organizátorom? Predovšetkým skúsenosť toho, že silný tridsaťčlenný tím fungoval ako veľká duchovná rodina, v ktorej jeho členovia prežili krásu spolupráce, radosť z hlbokých vzťahov a úžas z Božieho konania.

Text a foto: Matúš Palaj, SchP

Prvá jubilejná katechéza vysvetlila základné pojmy

V nedeľu 9. marca poobede sa uskutočnila v našej farnosti prvá jubilejná katechéza. Pán farár Jozef Repko v nej veriacim vysvetlil pojem „Jubilejný rok“, jeho význam a vznik. Je to špeciálny rok zasvätený a patriaci Bohu. Niekedy sa konal aj každý rok. Išlo v ňom o obnovenie vzťahu s Bohom.

Predpisy Jubilejného roka nájdeme v Starom zákone (Lv 25, 8-55, Lv 27, 17-24, Mn 36,4). Išlo o zrušenie dlhov, oslobodenie otrokov, vrátenie pôdy pôvodným majiteľom, atď. V roku 1300 pápež Bonifác VII. žiadal veriacich v Ríme získať odpustky, nielen úplné, ale čo najplnšie. Nariadil sláviť Svätý rok každých 100 rokov. Svätý rok bol spojený s púťovaním do Ríma. Neskôr pápež Pavol II. určil slávenie jubilea každých 25 rokov. Vyhlasovali sa aj mimoriadne Jubilejné roky. Medzi znaky Jubilejného roka patrí puto-

vanie „per ager“ - cez polia alebo hranice. Púť znamená obrátenie, zmenu života, zameranie sa na Božiu svätosť. Prekročenie Svätej brány znamená obrátenie, zmenu života, rozhodnutie nasledovať Krista ako dobrého pastiera.

Jubilejný rok je tiež príležitosťou získať odpustky. Odpúšťajú sa časné tresty za hriechy, ktorých vina už bola odpustená pred Bohom a Cirkvou.

Štyri rôznofarebné postavy objímajúce kríž v logu Jubilea predstavujú celé ľudstvo prichádzajúce zo štyroch strán sveta. Pán farár to prirovnal k misijnému ružencu, kde farba každého desiatku symbolizuje iný svetadiel. Rozbúrené vlny pod postavami symbolizujú

naše životné problémy a kotva na spodnej časti kríža je symbolom nádeje. Motto tohtoročného roka znie Pútnici nádeje.

Po katechéze nasledovala diskusia, do ktorej sa zapojili mnohí prítomní. Týkala sa najmä Jubilejného roka, určenia Svätých brán, ale aj pripravovaných pútí. Pán farár na záver informoval o konaní ďalších katechéz, ktoré sa budú konať raz mesačne. Témy budú vychádzať z výjavov zo Svätého písma zobrazených na bronzových paneloch umiestnených na Svätej bráne v Bazilike sv. Petra vo Vatikáne.

Ďakujeme pánu farárovi za zaujímavú katechézu a tešíme sa na ďalšie!

Text a foto: Elena Cagaňová

Spomienka na Sviečkovú manifestáciu

Pred 37 rokmi, 25. marca 1988 o 18:00, sa na Hviezdoslavovom námestí v Bratislave odohrávali adrenalinové chvíle. Ľudia, ktorí chceli potichu, bez politických rečí, no so sviečkami v rukách vyjadriť svoju túžbu po dodržiavaní náboženských i občianskych práv, ohlásili koniec manifestácie na 18:30. No „potichu“ ich nenechali.

Netušila som, že po príchode „žandárov s obuškami a s plexisklami“ a vodných diel bolo pre nich rozhodujúce vydržať do konca dohodnutého času a nenechať sa rozohnať. A že odratúvanie „ešte 10 minút“, „ešte 5 minút“... išlo tak nekončne pomaly. Ale vydržali!

O svojej skúsenosti z týchto chvíľ prišli 25. marca 2025 účastníkom spomienky na Sviečkovú manifestáciu do Prievidze čosi viac porozprávať jej priami účastníci

manželia Július a Renáta Brockovi. Tento významný historický moment (dôležitý krok pred revolúciou v novembri 1989) sme si pripomenuli príhovorom pána Brocka a zaspievaním štátnej hymny na Piaristic-kom námestí, modlitbou ruženca a slávením sv. omše v kostole u piaristov a následne spomínanou diskusiou v priestoroch piaristického kláštora.

Text: Zuzana Žišková
Foto: Mária Melicherčíková

Navštívili sme Svätú bránu v Sebechleboch

Úcta k sv. Jozefovi má v Sebechleboch svoju dlhú históriu. Pred slávnosťou sv. Jozefa počas deviatich dní v kaplnke sv. Jozefa sa modlí Deviatnik k sv. Jozefovi. Na každý deň sa pozýva ako hosť kňaz z inej farnosti, ktorý sa veriacim v homílii prihovára na určenú tému. Na tohtoročný deviatnik v stredu 12. marca bol pozvaný aj náš pán farár Jozef Repko. A nešiel sám, z Prievidze s ním prišlo takmer 50 farníkov.

Vyrazili sme z Prievidze skôr, aby sme mohli navštíviť aj Starú Horu. V centre tejto osady je Národopisné múzeum Sebechleby - Stará Hora. Tu nás už čakala veľmi milá pani sprievodkyňa, ktorá nás oboznámila s históriou obce aj múzea. Obdivovali sme krásne kroje, tradičné zariadenie chýžky, historické obrazy aj pivnicu pod ňou.

Po prehliadke nás čakalo prekvapenie - pani sprievodkyňa nás ponúkla výborným koláčom, ktorý sama upiekla. Bolo to veľmi milé stretnutie. A aby ste si ten výborný koláč mohli aj vy doma upiecť, vypýtali sme si aj recept.

Potom nás zavolali z iného domčeka na ochutnávku vína - strmými schodmi sme zišli do ďalšej pivnice a ochutnali výborné domáce samorodé víno. Všetko to boli veľmi milí a ochotní ľudia. Ak pôjdete niekedy okolo, určite sa tu zastavte.

Autobusom sme sa potom presunuli do Sebechleby do kostola. Zaplnili sme všetky voľné miesta a pomodlili sme sa pred

sv. omšou spolu s domácimi deviatnik k sv. Jozefovi. Chlapcov ministrantov bolo ozaj veľa, s radosťou prichádzali pred svätou omšou do sakristie. Krásne! Na začiatku sv. omše pán dekan Markovič privítal nášho pána farára a pána kaplána Ota Dokoupila a tiež nás všetkých z Prievidze. Pán farár rozprával v homílii o tom, ako Pán Ježiš prostredníctvom kňaza prichádza k nám počas svätej omše, rukami kňaza premieňa chlieb na svoje telo a víno na krv.

Po svätej omši naši farníci obklúčili pána dekana Markoviča a spomínali na roky, keď slúžil vo farnosti Prievidza-mesto (2006 - 2009). Odvtedy prešlo už viac ako 15 rokov, ale mnohí si naňho stále živo spomínajú.

Odchádzali sme domov s dobrým pocitom. Medzi sebechlebskými veriacimi sme sa cítili ako doma.

Text a foto: Elena Cagaňová

Recept na sebechlebský „mrkváč“:

Veľký plech (malý plech): 37 (25) dkg kryštálového cukru, 5 (3) vajec, 3,5 (2,5) dcl oleja, 45 (30) dkg nastrúhanej mrkvy, 3 (2) čajovej lyžičky mletej škorice, pol (štvrt) čajovej lyžičky soli, 3 (2) čajové lyžičky prášku do pečiva, 37 (25) dkg hladkej múky. Dobre vymiešať a piecť pri 180° C asi 30 min. Dobrú chuť!

Dôležitosť času v liturgii

Čas je Božím darom, ktorý v liturgii Cirkvi nadobúda posvätný rozmer. Nie je len plynúcou čiarou, ale priestorom, kde sa stretávame s Bohom. Ako nám liturgia ukazuje hodnotu času a prečo je pre našu vieru taký podstatný?

Liturgický rok nám dáva duchovný rytmus. Od Adventu cez kríž Veľkej noci až po sviatky svätých nás vedie cyklus, kde má každý čas svoje miesto. Advent nás učí očakávať, Pôst prináša pokánie a Vianoce radosť z vtelenia. Tento poriadok nám pripomína, že Boh vstupuje do nášho času a dáva mu zmysel.

Dôležitosť času vidíme aj v každodennom živote Cirkvi cez liturgiu hodín, známu ako breviár. Táto modlitba posväcuje deň chválami (Laudes), večerami a ďalšími hodinami. Kňazi, rehoľníci i laici tak premieňajú hodiny na dialóg s Bohom, čím sa čas stáva neustálou oslavou Božej prítomnosti.

Osobitný význam má čas v súvislosti s pojmom Hora competens. Tento termín označuje hodinu, od ktorej je povolené sláviť určitú liturgiu. Najčastejšie sa s ním stretávame pri Veľkonočnej vigílii, ktorá sa môže začať až po zotmení - v čase, keď noc symbolizuje prechod od smrti k životu. Táto „povolená hodina“ zdôrazňuje, že liturgia nie je náhodná, ale viazaná na Boží poriadok času, ktorý odráža tajomstvo zmŕtvychvstania.

Vo svätej omši čas presahuje pomínutelnosť. Eucharistia nás vtáhuje do Kristovho tajomstva, kde sa kríž, vzriesenie a budúca sláva spájajú v jednom momente. Keď ju slávime, prekračujeme hranice prítomnosti a dotýkame sa večnosti. Ved' svojou účasťou na svätej omši vstupujeme do tajomstva, ktoré pretrvalo od Ježišových

čas. Mnohokrát si to možno ani neuvedomujeme, ale keď sme na svätej omši, sme na tej Kalvárii, kde bol umučený Ježiš, a zároveň sme účastní aj na jeho zmŕtvychvstani. Pri slávení svätej omše to nie je len „akože“, ale ono sa to deje úplne reálne. A my môžeme žasnúť nad tým, že Boh nám dovolil byť toho účastníkmi.

Text: Oto Dokoupil, kaplán

Foto: Mária Melicherčíková

Odkaz sv. Jozefa Kalazanského je stále aktuálny

V dňoch 10. - 14. marca 2025 sa v Budapešti konal II. medzinárodný kongres piaristického vzdelávania s mottom *360-stupňové vzdelávanie*. Zišlo sa na ňom približne 200 pedagógov (rehoľníkov, učiteľov, odborníkov) zo 45 krajín sveta, aby posilnili identitu piaristických škôl, delili sa o osvedčené pedagogické prístupy a diskutovali o aktuálnych výzvach vo vzdelávaní.

Hlavnými témami kongresu bol integrálny rozmer vzdelávania, evanjelizácia a premena spoločnosti. Páter generál Pedro Aguado zdôraznil, že úlohou piaristických škôl je sprevádzať mladých na ich životnej ceste a pomôcť im objaviť hlbší zmysel života. Prednášajúci poukázali na to, že žijeme v dobe príbehov - mladí ľudia sa učia cez konkrétne príklady, autentické svedectvá a osobné skúsenosti. Preto je dôležité prinášať zmenu kultúry nielen teoreticky, ale vlastným príkladom. Zároveň žijeme v dobe, v ktorej v jednotlivých častiach sveta čelíme ťažkým výzvam. Sme preto pozvaní k odvahe a kreativite - nebát sa robiť nové veci, hľadať inovatívne spôsoby výchovy a vzdelávania.

Okrem bohatého programu zloženého z odborných prednášok a workshopov nechýbal ani kultúrny program. Chlapčenský zbor predniesol piesne a žiaci piaristických škôl v Maďarsku predviedli ukážky regionálnych tancov. Každé ráno sa konala

sv. omša, ktorá bola vzhľadom na medzinárodný rozmer stretnutia slúžená vo viacerých jazykoch. Kongres vyvrcholil slávnostnou sv. omšou s apoštolským nunciom Mons. Michaelom W. Banachom, ktorý povzbudil pedagógov snívať veľké sny. Zástupcovia slovenskej provincie si z kongresu odnášajú vd'ačnosť za inšpiráciu a kontakty. Súčasne si pripomenuli, že každá premena si vyžaduje trpezlivosť a že skutočné zmeny neprichádzajú zo dňa na deň, ale postupne.

Text a foto: Anežka Kútiková

Futsalový turnaj miništrantov

V nedeľu 23. februára 2025 sa v telocvični základnej školy v Handlovej uskutočnil turnaj miništrantov vo futsale. Zúčastnili sa ho miništranti z Handlovej a z prievidských kostolov, ktorí vytvorili družstvá - Prievidza - mesto a Prievidza - piaristi.

Mužstvá sa vzájomne stretli v dvoch zápasoch po 1 x 10 minút. V súťaživej atmosfére podali bojovné výkony. Napriek tomu si prvenstvo vybojovalo domáce družstvo. Na 2. mieste sa umiestnili miništranti Prievidza - mesto a na 3. mieste Prievidza - piaristi.

Po záverečnom vyhodnotení Handlovčania súťažiacich pozvali na malé občerstvenie. Tu sa v priateľskej atmosfére porozprávali a povedali si, že svoje športové stretnutie opäť niekedy zopakujú.

Text: Jozef Repko, foto: Michal Jánošík

Mary's Meals pôsobí aj na Slovensku

Mary's Meals je medzinárodné charitatívne hnutie bojujúce proti hladu zavázaním školského stravovania tam, kde chudoba a hlad bránia deťom v prístupe k vzdelaniu.

V školách, kde deti dostávajú jedlá Mary's Meals, stúpa počet zapísaných žiakov, zlepšuje sa ich dochádzka, deti sa dokážu lepšie sústrediť, sú zdravšie a dosahujú lepšie výsledky. Tak môžu dostať vzdelanie, ktoré im otvára cestu von z chudoby. Vďaka Mary's Meals dostáva jedlo a navštevuje školu už viac ako 2,6 milióna detí. Program školského stravovania momentálne funguje v 16 krajinách sveta: Malawi, Libéria, Zambia, Zimbabwe, Mozambik, Ekvádor, Etiópia, Benin, Keňa, Južný Sudán, Madagaskar, Libanon, Sýria, Jemen, Haiti, India.

Do pomoci sa zapájajú aj ľudia zo Slovenska. Mary's Meals Slovensko je súčasťou medzinárodného charitatívneho hnutia Mary's Meals. Vznikli ako spontánna iniciatíva ľudí, ktorí sa rozhodli šíriť túto myšlienku. Prvé kroky k vzniku organizácie sa urobili už v roku 2018. V apríli 2019 organizáciu Ministerstvo vnútra

zaregistrovalo ako občianske združenie a koncom júna schválilo oficiálnu verejnú zbierku. Mary's Meals Slovensko tak začalo pomáhať deťom žijúcim v krajinách s extrémnou chudobou.

Do dnešného dňa Slováci prispeli sumou, ktorá predstavuje jedno jedlo denne na jeden školský rok pre viac ako 140 000 detí.

Buďte aj vy súčasťou jednoduchého projektu, ktorý bojuje s hladom vo svete. 22 € je cena jednej lepšej večere na Slovensku. Pre hladujúce deti to je jedno jedlo denne na celý rok. Vymeňte v Pôstnom období svoju jednu večeru za rok pomoci dieťaťu.

Viac informácií nájdete na webovej stránke www.marysmeals.sk.

Elena Cagaňová, členka Klubu priateľov misií

Takto to v Mary's Meals funguje:

Pozvánka na liturgické prežívanie Vzkriesenia u gréckokatolíkov

V tomto gréckokatolíckom okienku si troška priblížime, ako budú veľkonočné sviatky vyzerat' u gréckokatolíkov. Samozrejme, treba to zažiť - a preto pozývam odvážlivcov zažiť „východ“.

„Tvoje vzkriesenie, Kriste Spasiteľu, * ospevujú anjeli na nebesiach.
* Dovoľ i nám na zemi s čistým srdcom * oslavovať ťa a zvelebovať.“
(Text piesne, ktorý sa spieva pri sprievode okolo chrámu v nedeľu ráno.)

Žijeme Veľkým týždňom

Vo Veľkom týždni sa k starozákonným čítaniam počas liturgii pridávajú aj evanjeliové texty. Znak toho, že stratený človek - vyhnaný z raja - žil predtým v predobrazoch, no teraz sa zjavuje pravé Svetlo. A my sme si počas celej Štyridsiatnice pripravovali naše srdcia, aby v nich zažiarilo svetlo vzkriesenia.

Vo štvrtok Veľkého týždňa večer sa slávi večiereň s liturgiou sv. Bazila Veľkého. ňou sa začína séria dlhších bohoslužieb, kedy by človek sa mal ozaj pripraviť na príchod Vzkrieseného.

V piatok Veľkého týždňa budeme sláviť večiereň s uložením plaščenice do hrobu. Kňaz a ľud budú liturgicky symbolizovať Jozefa z Arimatey a ľud, ktorý ho sprevádza, keď ukladal telo Ježiša Krista do hrobu. Kňaz nesie na svojom chrbte plátno (plaščenicu) s vyobrazeným telom mŕtveho Krista, obchádza chrám a nakoniec Krista uloží do hrobu.

V sobotu Veľkého týždňa večer bude jedno z najdlhších slávení v roku - večiereň s liturgiou sv. Bazila Veľkého, ktorá obsahuje 15 čítaní Starého zákona a čítania apoštola a evanjelia. Toto slávenie trvá približne 2,5 hodiny. Už v jeho strede dochádza k zmene - kňaz sa z kajúcich (červených tmavých) rúch, prezlieka do radostných bielych (alebo zlatých). Je to symbol toho, že niečo sa zmenilo, ale ešte to nie je odhalené ľuďom. To príde až v nedeľu zavčas ráno...

Nedeľa vzkriesenia - Svätá a veľká nedeľa Paschy

V skoré nedeľné ráno, keď „*Márie išli zavčas ráno k hrobu Spasiteľa s vonnými masťami*“, budeme sláviť Veľkú utiereň vzkriesenia. Začína sa tým, že len za svetla sviečok kňaz vyberá plaščenicu z hrobu a prenáša ju na prestol (oltár) - symbol vzkriesenia Krista. Potom spolu s ľudom vychádza von. Dvere chrámu sa zatvoria - symbol ešte stále zatvoreného hrobu - a robí sa sprievod okolo chrámu. Zastaví sa pred zatvorenými dverami a tam sa začne radostný víťazný spev tropára vzkriesenia: „*Kristus slávne vstal z mŕtvych, smrťou smrť premohol, a tým, čo sú v hrobch, život daroval.*“

Kňaz krížom v ruke klopaním na zatvorené dvere chrámu ich otvára a ľud mohutným hlasom spieva tropár vzkriesenia. A nasleduje jedno z najkrajších slávení celého roka - utiereň Paschy s rezkým spevom a oslavnými piesňami. Kňaz počas každého spevu prechádza s kadidlom a krížom pomedzi ľudí a zdraví ich pozdravom vzkriesenia: „*Kristus vstal z mŕtvych!*“, „*Christos voskrese!*“, „*Christos anesti!*“ Utiereň pokračuje do liturgie svätého Jána Zlatoústeho. Celý ten čas je naplnený hymnom „*Kristus slávne vstal z mŕtvych, smrťou smrť premohol, a tým, čo sú v hrobch, život daroval*“. Na záver bude požehnanie jedál a mytie olejom).

Príďte zažiť „východ“, pozývame vás.
Jozef Durkot, gréckokatolícky kňaz

Pozvanie na modlitbu deviatnika Božieho milosrdenstva

V zjavení Ježiša sv. Faustína sa píše: „Túžim, aby si počas týchto deviatich dní privádzala duše k prameňu môjho milosrdenstva, aby načerpali silu, úľavu a všetky milosti, ktoré budú potrebovať v ťažkostiach života, a zvlášť v hodine smrti. Každý deň privedieš do môjho srdca inú skupinu duší a ponoríš ich do mora môjho milosrdenstva. A ja všetky tieto duše privediem do domu môjho Otca. Budeš to robiť v tomto aj v budúcom živote. A duši, ktorú privedieš k prameňu môjho milosrdenstva, nič neodmietnem. Každý deň budeš prosiť môjho Otca pre moje bolestné umučenie o milosti pre tieto duše.“

Povzbudení týmito slovami vás pozývame na spoločnú modlitbu deviatnika k Božiemu milosrdenstvu, ktorý prikázal Pán Ježiš sv. Faustína napísať a vykonať pred sviatkom Božieho milosrdenstva.

Deviatnik v našej farnosti sv. Bartolomeja sa budeme modlievať nasledovne:

- 18.4. - Veľký piatok - o 14:30 hod. pred obradmi.
- 19.4. - pred Veľkonočnou vigíliou o 19:00 hod.
- 20.4. - Veľkonočná nedeľa o 17:15 hod.
- 21.4. - Veľkonočný pondelok o 17:15 hod.
- 22.4. - 26.4. - pred večernými sv. omšami o 15:45 hod.
- Deviatnik k Božiemu milosrdenstvu vyvrcholí v nedeľu Božieho milosrdenstva 27.4. vo farskom kostole slávnostnou pobožnosťou k Božiemu milosrdenstvu, ktorá sa začne o 14:30 hod. adoráciou a o 15:00 hod. korunkou k Božiemu milosrdenstvu.

Srdečne pozývame!

Josef Repko, farár

18. rozhlasová púť Rádia Lumen do Sanktuária Božieho Milosrdenstva v Krakove - štvrtok 1. mája 2025

Hlavný celebrant a kazateľ: **Bernard Bober**

košický arcibiskup metropolita
a predseda Konferencie biskupov Slovenska

Podrobný program púte nájdete na www.lumen.sk

Poplatok za dopravu: 25 €, resp. 26 € s cestovným poistením (dobrovoľné)

deti do 15 rokov: 15 €, resp. 16 € s cestovným poistením

Odchod od farského kostola: 4:00 hod.

Odchod z Krakova: 17:00 hod.

Cestovné poistenie si môžete zabezpečiť aj individuálne.

Je potrebné zobrať si so sebou pútnickú stoličku, dáždňik alebo pršíplášť, jedlo a pite.

Záujemcovia sa môžu zapísať v sakristii farského kostola a zaplatiť poplatok.

Bližšie info na tel.: 0948 370 352

Židovský pôvod Jubilea

Židovský národ výrazom „jubileum“ označoval „sviatok odpustenia“ alebo „rok odpustenia hriechu“. Podľa knihy Levitikus sa sväté roky majú sláviť každých sedem rokov šabbat a každých 50 rokov jubileum, a to mimoriadne slávnostne.

Jubileum a aj iné slávnosti ohlasovali kňazi charakteristickým trúbením na baraňom rohu, hebrejsky zvanom Jôbbe, z čoho vzniklo pomenovanie Jubileum. Yôbël v Biblii označuje prenikavý zvuk opracovaného baranieho rohu - šofaru.

Biblická tradícia

V biblickej tradícii je znamením začiatku niektorých posvätných židovských sviatkov ako „Rosh Hashanah“ - židovský nový rok, alebo „Yom Kippur“ - deň zmierenia. Nástroj sa často spomína v Tóre, v Talmude aj rabínskej literatúre. Podľa tradície sa zatrúbilo na baraňom rohu preto, aby sa pripomenula Abraháмова viera na vrchu Moria, keď Abrahám neustúpil od obetovania svojho syna Izáka. Baran, s rohmi zapletenými do kríka bol znamením, že Boh ocenil jeho poslušnosť.

V Biblii sa zvukom rohu ohlasuje ďalšia veľká slávnosť: Jobel (Jubileum - jubilejný čiže milostivý rok). Tento výraz doslova znamená „baran“. Podľa predpisu obsiahnutého v 25. kapitole Knihy Levitikus, malo každých „sedem ročných týždňov“, v päťdesiatom roku, zaznieť „trúbenie na zvučnom rohu“, aby tak bol vyhlásený šabbat (sobota) trvajúcí dvanásť mesiacov, počas ktorých mala pôda odpočívať.

Archaický význam jubilea teda súvisí so slovom jôbbel, v preklade znamená priviesť, odvolať, a čo vyjadruje, že počas Jubilejného roka sa všetky veci odvolávali, navracali pôvodným majiteľom.

Praktizovanie Jubilea

Jubilejný rok vydáva posolstvo o sociálnej spravodlivosti a rovnosti. Praktizovanie Jubilea (Jubilejného roka) bolo pre Izrael vždy spojené s príchodom Mesiáša, ktorý podľa prorokov otvára rok Pánovej

milosti. V knihe Levitikus 25, 8 - 14 je presne pomenované, čo sa bude diať v Jubilejnom roku:

„Počítaj aj sedem ročných týždňov, sedemkrát sedem rokov, takže čas siedmich ročných týždňov bude činiť štyridsaťdeväť rokov. Potom na desiaty deň v siedmom mesiaci budete trúbiť na zvučnom rohu v Deň zmierenia budú zaznievať trúby po celej krajine. Päťdesiaty rok zasväťte! Ohlásťe slobodu pre všetkých obyvateľov krajiny! Má to byť pre nich jubilejný (milostivý) rok. Vtedy každý dostane do vlastníctva svoj majetok a každý sa vráti k svojmu rodu. Päťdesiaty rok je pre vás jubilejným rokom. Vtedy nebudete siať ani žat', čo narastie po žatve, ani nebudete oberať vinič, ktorý ste neorezali. Je to jubilejný rok, pamätný čas pre vás. Len to, čo sa samo urodí, budete jesť priamo z poľa. V takom jubilejnom roku každý z vás dostane do vlastníctva svoj majetok. Ak svojmu bližnému niečo predáš, alebo od svojho bližneho niečo kúpiš, nevydierajte sa navzájom!“

Je tu aj posolstvo, ktoré istým spôsobom odkazuje na súčasnosť a na témy sociálnej spravodlivosti a ochrany stvorenstva: Zem nám nepatrí. Zem je nám daná ako dar. Zem patrí Pánovi - on rozhoduje o tom, ako ju dá, koľko jej dá, ale predovšetkým ju dáva spravodlivo. Nespravodlivosť sa musí systematicky naprávať.

Sociálna spravodlivosť

Podľa starodávneho zvyku, ktorý sa v židovstve prísne dodržiaval, počas Jubilejného roka každý opätovne získal svoje majetky. V Jubilejnom roku sa všetky plody, ktoré sa urodili, pokladali za patriace Bohu. Bolo dovolené jesť len to, čo sa urodilo bez práce na poliach a viniciach. Bolo zakázané

žať a oberať úrodu. Všetky domy, pozemky a všetko, čo nadobudli od posledného Jubilejného roka, museli vrátiť vlastníkovi. Izraelskí otroci získali slobodu.

Takže Jubilejný rok v pôvodnom ponímaní bol rokom chudobných, rokom zeme. Ale hlavne rokom Boha, v mene ktorého sa vyrovnávali záležitosti hospodárskeho a spoločenského charakteru. Boli to činy, ktorými sa uznával Boh ako jediný vládca neba i zeme, Otec všetkých a hlavne chudobných. Boh, ktorému sa priznávala vláda nad celým vesmírnym poriadkom a otcovstvo.

Sväté roky boli zamerané na znovuobnovenie sociálnej rovnosti v celom Izraeli. Zem, ktorá patrila od prvopočiatku Bohu (Jahvemmu), sa musela znovurozdeliť spravodlivo medzi všetky kmene Izraela, na základe skutočnosti, že iba jej prvé rozdelenie Bohom medzi Izraelitov bolo naozaj spravodlivé. Dlhý, nie iba úroky, boli odpustené. Izraeliti nemohli zotrvať

v otroctve dlhšie než do tohto hraničného obdobia, pretože Jahve ich oslobodil sám pre seba. Detaily týkajúce sa Jubilejného roka boli zamerané na vyriešenie nerovností. Starozákonná kniha Levitikus je súčasťou zbierky zákonov, ktorou Izrael sľubuje poslušnosť Jahvemmu, aby ukázal, že patrí Bohu a je jeho svätým ľudom.

„Zachovávajúte moje príkazy, plňte moje nariadenia a podľa nich konajte! Potom budete bezpečne bývať v krajine a zem vydá svoju úrodu, takže sa najete dosýta a budete bývať v bezpečí. Keď sa však opýtate: „Z čoho budeme žiť v siedmy rok, keď nebudeme ani siať, ani žať?“, vedzte: Ja vám v šiestom roku požehnám tak, že budete mať úrody na tri roky. (Lv 25,18 - 21)

Pripravila: Martina L.

Piaristická spojená škola Františka Hanáka

**ZÁPIS
DO 1. ROČNÍKA
ZÁKLADNEJ ŠKOLY**

PODANÍM
ELEKTRONICKEJ PRIHLÁŠKY
od 1. do 30. apríla 2025

OSOBNÝ ZÁPIS
S BUDÚCIMI PRVÁKMI
24. apríla 2025
od 13:00 do 17:00

Novinky z piaristickej školy

Duchovná obnova tercia + 8.A

Žiaci tercie a 8.A sa presunuli v pondelok 24.2. z hornej Nitry na dolnú Nitru, do priestorov piaristickej školy, aby na duchovnej obnove premýšľali a diskutovali o témach Božia láska, Láska voči blížnemu, Láska voči sebe. Okrem prednášok ich čakali rôzne aktivity - tvorba plagátu, hodinové rande, spoločenské a športové hry a na záver svätá omša s pátrom Janom Hríbom. Pár odvážnych jedincov sa dokonca vyšplhalo do kostolnej veže.

Dve žiačky - dve medaily z olympiády

V dňoch 9. a 10. 3. 2025 sa v Bratislave na pôde Pedagogickej fakulty Univerzity Komenského konal 34. ročník Olympiády vo francúzskom jazyku. V celoštátnom kole nás reprezentovali Natália Korinekova (septima) a Lea Dominika Baginová (sekunda). Ani jedna neobišla naprázdno. Natália zvíťazila v kategórii 2B v konkurencii starších žiakov a aj maturantov a Lea pri svojej premiére obsadila krásne 3. miesto v kategórii 1A.

Úspech v okresnom kole súťaže Hviezdoslavov Kubín

Od 10. do 13. marca 2025 sa v priestoroch Regionálneho kultúrneho centra v Prievidzi konalo okresné kolo súťaže Hviezdoslavov Kubín. V prednese poézie a prózy v II. a III. kategórii našu školu reprezentovali Rebeka Protschková, Eliáš Bobok, Nela Šimorová, Lea Dominika Baginová a Sanela Andrejkovičová. Najlepšie sa dарило Sanelle Andrejkovičovej, ktorá získala krásne 3. miesto v prednese prózy v III. kategórii. Sanelke k dosiahnutému úspechu gratulujeme a všetkým našim žiakom a študentom ďakujeme za reprezentáciu školy v tejto tradičnej súťaži.

Druhé miesto vo volejbale

Družstvo dievčat v turnaji prievidzských základných škôl vo volejbale obsadilo

Duchovná obnova žiakov tercie a 8.A sa konala v Nitre

Úspešné účastníčky Olympiády vo francúzskom jazyku - Natália Korinekova a Lea Dominika Baginová

Naši žiaci sa zúčastnili okresného kola súťaže Hviezdoslavov Kubín

krásne 2. miesto. Zostava: N. Chrenková, A. Mandincová, M. Orliková, N. Henčelová, G. Lutz. Dievčatám gratulujeme!

Tretiaci ponúkajú inšpiráciu na jarnú nátierku

S príchodom jarných dní sa deti v ŠKD naučili pripraviť jednoduchú zdravú nátierku. Hlavnými surovinami boli domáce vajíčka, mrkva a biely jogurt, na ochutenie použili soľ, horčicu a cesnak. Výživovú hodnotu nátierky zvýšili pridaním mikrobyliniek, ktoré vypestovali v škole zo semienok žeruchy a horčice. Všetky činnosti (od šúpania vajíčok až po umývanie riadu) robili deti s nadšením a sami. To, čo si pripravili, nakoniec s veľkou chuťou zjedli.

Deň počatého dieťaťa

Deň počatého dieťaťa - 25. marec - je celoslovenská kampaň Fóra života, ktorá upriamuje pozornosť na ochranu ľudského života od počatia po prirodzenú smrť. Na našej škole sme sa do tejto aktivity zapojili tromi spôsobmi: pripnutím bielej stužky, oblečením si bieleho trička a napečením muffín, s ktorými sme si v triedach urobili malú oslavu nášho vlastného počatia.

Návšteva Múzea holokaustu

V stredu 26. marca navštívili kvarta a 9.A Múzeum holokaustu v Seredi. Najskôr absolvovali prednášku na tému Deti a holokaust. Potom si - sprevádzaní pani lektorkou poskytujúcou odborný výklad - prezreli expozíciu múzea umiestnenú v pôvodných budovách seredského koncentračného tábora. Hrôzy obdobia druhej svetovej vojny im priblížili nielen dobové dokumenty, ale aj rôzne fotografie či artefakty. Veríme, že aj vďaka tomuto rozšíreniu ich obzorov bude holokaust históriou, ktorá sa už v dejinách ľudstva nikdy nezopakuje.

Pripravila: Elena Blašková
Foto: archív školy

Volejbalové družstvo dievčat obsadilo 2. miesto v turnaji prievdzských škôl

Tretiaci si sami pripravili vynikajúcu a zároveň zdravú nátierku

Žiaci kvarty a 9.A navštívili Múzeum holokaustu v Seredi

Požiadať o pomoc nie je hanba

Neodmysliteľnou súčasťou piaristickej školy je školský podporný tím, ktorý pracuje pod vedením psychologičky Kataríny Jankovej. Čo je jeho úlohou? A s akými problémami v súčasnosti prichádzajú za školským psychológom žiaci či rodičia? Viac sa o tom dozvieme v našom rozhovore.

▪ Prečo si sa rozhodla študovať práve psychológiu?

Psychológia bola pre mňa už v štrnástich rokoch jasnou voľbou. Veľmi ma bavilo byť s ľuďmi, byť im nápomocná. Už v tomto veku som sa začala nejakým spôsobom venovať rovesníckym aktivitám. Zároveň som mala potrebu spoznávať ľudí a hľadať odpovede na otázku: „Prečo? Čo je za tým?“ A mala som tiež peknú osobnú skúsenosť s pani psychologičkou, ktorá spolupracovala s našou školou a občas nám robila nejakú prednášku alebo besedu. Počas strednej školy som navštevovala krúžky, ktoré sa venovali nejakej pomoci rovesníkom, bola som členkou tzv. peer skupín a zároveň som si zvolila seminár z psychológie, čo už bolo len také potvrdenie môjho rozhodnutia.

▪ Predstaviš nám aj ostatných členov školského podporného tímu?

Náš školský podporný tím je pomerne veľký, čo ešte nie je až takým zvykom. Tvorí ho desať úžasných asistentov učiteľa, dve špeciálne pedagogičky s nekonečnou trpezlivosťou, jeden sociálny pedagóg, ktorý má veľkú vášeň a veľké srdce, a ja ako školský psychológ. Toto je však len také „úzke poňatie“ školského podporného tímu. Tvoria ho totiž aj všetci pedagogickí a nepedagogickí zamestnanci. Slovné spojenie podporný tím naznačuje, čo by malo v prospech žiaka fungovať: podpora a tímovosť naprieč celou školou a všetkými jej zamestnancami.

▪ S akými problémami sa najčastejšie stretávaš vo svojej praxi?

Školského psychológa často prirovnávam

k všeobecnému lekárovi. Je to taký prvý kontakt, ktorý rozhodne, či je potrebná ďalšia odborná starostlivosť nejakého špecialistu, alebo nie. Takže ja sa stretávam so všetkými oblasťami psychológie. Niekedy sú to smútky, niekedy sú to radosti, inokedy zase starosti. Veľmi často deti prichádzajú iba preto, aby ich niekto vypočul, aby mal na nich niekto čas - taký ten „ozajstný“.

Keby som však mala zhrnúť tie najčastejšie problémy, s ktorými sa mi žiaci zdôverujú, sú to rôzne neistoty, čo sa týka vzdelávania, obavy zo zlyhania, budúceho smerovania a mnohokrát prichádzajú aj s rodinnými problémami. Z tých vážnejších porúch sú to rôzne úzkosti, poruchy príjmu potravy a sklony k sebapoškodzovaniu.

V škole však nie som iba pre žiakov, slúžim aj rodičom či svojim kolegom. Rodičia za mnou často prichádzajú s obavami o svoje deti. Mnohokrát sa ocitajú v slepých uličkách a niekedy je pre nich ťažké o tom hovoriť. Veľmi si vážim, keď zaklopú na moje dvere alebo mi napíšu cez Edupage a požiadajú o pomoc. Často sa stane, že aj maličké úpravy dokážu spôsobiť veľkú zmenu v rodine, aby sa všetkým žilo omnoho ľahšie.

Čo sa týka učiteľov, na tých je momentálne vyvíjaný veľký tlak. Veľa vecí sa počas svojho štúdia neučili, lebo neboli prioritou. No rovnako ako naša škola, ani oni ako jednotlivci nechcú pracovať len na tom, aby bolo dieťa dobré z fyziky či zo slovenčiny, ale snažia sa tiež o to, aby z neho vyrástol dobrý človek. A ja im v tom niekedy pomáham.

▪ **Špeciálne výchovno-vzdelávacie potreby má čoraz viac detí. Ako s nimi pracujú špeciálni pedagógovia?**

Áno, podobne ako vo všetkých školách, aj u nás evidujeme nárast detí so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami. Asi by sme už nenašli žiadnu triedu, kde tieto deti nie sú. No máme naozaj veľké šťastie, že máme dvoch špeciálnych pedagógov. Venujú sa žiakom buď vo veľmi malej skupine, alebo s nimi pracujú individuálne. Chodia aj na pozorovania do tried, aby videli, ako sa dieťa správa vo svojom prirodzenom prostredí väčšieho kolektívu. Zároveň niekedy navádzajú pedagógov, ktorí pri dvadsiatich piatich deťoch v triede nemajú šancu „nacítiť“ niektoré nuansy, ako danému dieťaťu uľahčiť fungovanie v triede. Spolupracujú tiež s pedagogickými asistentami.

Tu sa mi ešte žiada povedať, že deti, ktoré majú špeciálne potreby pri vzdelávaní, nie sú deti so zníženým intelektom, ako sa naša spoločnosť často domnieva. Sú to rovnako šikovné deti ako ostatné, len potrebujú trochu inú cestu, aby sa dostali do cieľa.

▪ **Pedagogickí asistenti zohrávajú pri takejto edukácii tiež dôležitú úlohu...**

Bez nich si neviem a ani nechcem predstaviť fungovanie v dnešnej škole. Sú takou predĺženou rukou nielen nás, užšieho školského podporného tímu, ale aj učiteľov. Veľmi často vedia toho viac ako ktokoľvek iný v škole, takže ja ich považujem za takú našu studnicu informácií a múdrosti. Vďaka tomu, že v triede trávia veľa času, vedia, čo sa s ktorým dieťaťom deje. Často ich deti nechajú do svojho vnútra nazrieť omnoho hlbšie, ako nechajú nazrieť učiteľov. Pedagogickí asistenti sú veľmi citliví na vnímanie sociálnej klímy v triede, vzťahov a zmeny v nich, pretože sú s tou triedou zžití. Zároveň umožňujú každému dieťaťu, nielen tomu, ktoré má špeciálne výchovno-vzdelávacie potreby, osloviť ich počas vyučovania a dať si pomôcť tak, že sa učiteľ môže aj naďalej plne venovať výkladu učiva. Môžu tiež individuálne pracovať s dieťaťom, pomôcť mu, naviest ho na správne riešenie, dovysvetľovať mu, čo potrebuje. Niekedy pomáhajú aj pri deťoch, ktoré v daný čas nie sú schopné zotrvať z nejakého dôvodu v triede, ale dokážu pracovať práve s pedagogickým asistentom.

▪ **Vedia tí, čo potrebujú pomoc, na koho sa obrátiť?**

Mám pocit, že už sme trošičku stratili ten ostych a dúfam, že to bude čoraz lepšie a dokážeme o pomoc požiadať. Za našu školu môžem povedať, že s ktorýmkoľvek členom školského podporného tímu sa dá dohodnúť schôdzka telefonicky alebo prostredníctvom Edupage. Niekedy sa stane, že nám naozaj len niekto zaklope na dvere, či už sú to žiaci, alebo rodičia. Vnímam aj to, že ľudia častokrát hľadajú

pomoc mimo prostredia nás ako školy. To je úplne v poriadku, len chcem apelovať na to, aby hľadali na tých správnych miestach. Ak by sme napríklad hovorili o školskom prostredí, je možné sa obrátiť na centrá pomoci a prevencie, ktoré máme aj v našom meste. Je však potrebné dobre si overiť, komu idem zveriť svoje dieťa alebo svoje problémy, pretože aj v tejto oblasti sa čoraz viac stretávame s ľuďmi, ktorí nemajú príslušné vzdelanie, ale otvárajú si rôzne typy pracovísk, ktoré ponúkajú aj tieto služby.

Ako som spomínala, nie je už až taká raritná situácia, že sa rodič na nás obráti so žiadosťou o pomoc. Veľmi si vážim rodičov, ktorí prídu, lebo viem, že je ťažké povedať: „Toto je pre nás náročné, v tomto už nevieme vydržať a už vlastne ani nevieme, čo si s tým počať, lebo sme vyčerpali všetky naše možnosti.“ Zväzuje nás ostych povedať, že toto už nevládzem. Ale chcem všetkým rodičom povedať, že to nie je žiadne zlyhanie, lebo život nám prináša rôzne situácie, s ktorými sa vyrovnávame rôzne. Doba prináša výzvy, na ktoré nás nikto nepripravil. A ak nám má kto pomôcť, tak tú pomoc prijímame. Je to v prospech dieťaťa, lebo to dieťa a jeho dobro musíme mať na zreteľ po celú dobu.

Veľmi ma teší, že začíname prejavovať odvahu si pomoc pýtať, lebo ju potrebujeme. Čím viac bude ľudí, pre ktorých je v poriadku navštíviť odborníka, tým skôr sa zotrie také tabu, ktoré možno ešte niektorí vnímajú. Možno tým, že o svojej skúsenosti budú ľudia hovoriť, prestanú sa hanbiť aj všetci ostatní a potrebnú pomoc dostanú aj oni.

▪ **Všade okolo nejako počuť, že deti majú viac problémov. Čím to podľa teba je?**

Asi nenájdeme jedného konkrétneho viníka, prečo sú naše deti také „krehké“. Častokrát sa o nich hovorí ako o generácii snehových vločiek. No keď sa nad tým zamyslím, doba im priniesla úplne iné výzvy, ako kedysi prinášala nám. Dnes je

svet „nezastaviteľný“. Okolo detí sa non-stop niečo deje, bez ohľadu na to, či sú doma, alebo v škole. V minulosti keď ste prišli z ihriska, tak ste vedeli, že na ihrisku a medzi vašimi rovesníkmi zastal svet, lebo ste všetci doma. Dnešné deti v dobe sociálnych sietí sa však môžu kedykoľvek a kdekoľvek spojiť s kýmkoľvek. Takže ten svet pre nich nikdy „nezastane“.

Zároveň tým, že im svet ponúka veľa možností, je ťažké si z nich vybrať. Je pre nás náročné postaviť sa za svoju voľbu a povedať si: „Táto je tá správna!“, lebo sa bojíme toho, že nám nejaká iná, možno „správnejšia“, pretečie medzi prstami.

Náš svet tiež kladie veľký dôraz na to, aby sme boli úspešní, úžasní, bezchybní, čo sa všetci snažíme nejakým spôsobom dosahovať. Máme pocit, že keď to nie je navonok vidieť, tak sme zlyhali. To tlačí aj na rodičov. A tak prichádzajú s tým, že na jednej strane svoje dieťa veľmi chránia a nedovolia mu niekedy sa aj „spáliť“ a tak trochu sa „otužovať“ v tej frustrácii, a na druhej strane ho veľmi preťažujú tým, že mu zabezpečia aj 5 - 6 krúžkov a dieťa nedostane priestor na voľnú hru, čas na spoznanie samého seba.

Ani my dospelí nie sme pre deti dobrý príklad, pretože aj my prežívame svoje úzkosti, stresy a náš život je veľmi rýchly. S tým súvisí aj ďalší problém, ktorý deti majú - že na ne nikto nemá čas. Ako keby sme v celom tom našom hektickom dosahovaní cieľov zabudli na to najdôležitejšie, a to sú vzťahy. Práve vzťahy sú však záchrannou sieťou, ktorá je dostatočne pevná a v prípade nejakého problému nás aj „zachytí“.

▪ **Ako teda byť odolnejší?**

Vzťahy sú naozaj alfou a omegou nášho sebaaprijatia a veľmi úzko súvisia s odolnosťou alebo rezilienciou. Ale je tiež potrebné, aby sme deťom dali čas spoznávať seba samého. Aby sme neboli odsudzujúcimi a prijímali nielen seba, ale aj druhých takých, akí sú. Prialo by som si, aby naše deti dostali slobodu spoznávať,

učiť sa a aby sme sa my, rodičia nebáli, že sa dieťa popáli a bude nútené prevziať zodpovednosť za svoje rozhodnutia a činy. Lebo s našou vnútornou odolnosťou to funguje ako s otužovaním. Ak sa budeme postupne otužovať počas roka, keď príde zima, neochorieme, lebo naše telo bude pripravené. Podobne to je aj s naším duševným zdravím a odolnosťou.

- **Čo by si chcela dodať na záver?**
Chcela by som povzbudiť tých, ktorí možno zvažujú, že sa obrátia na niekoho so žiadosťou o pomoc, aby tak urobili. Lebo požiadať o pomoc nie je zlyhanie ani hanba. Zlyhanie je sa prizerať, trápiť sa a nič neurobiť.

Eva Trepáčová

Foto: archív Kataríny Jankovej

Školský podporný tím

Katarína Janková (42) - vyštudovala jednodborovú psychológiu v Brne. Je absolventkou výcviku v hrovej a filiálnej terapii a frekventantkou výcviku v individuálnej a rodinnej terapii so zameraním na vzťahovú väzbu. Už piaty rok pôsobí ako školská psychologička v Piaristickej škole F. Hanáka v Prievidzi. Zároveň je mamou dvoch detí, ktoré sú jej hlavným koníčkom. Okrem nich miluje aj svoju prácu, spoznávanie nových vecí, kvety a nikdy nepohrdne dobrým jedlom.

Dôverujme - a nebudeme zahanbení

Spomínam si na situáciu, ktorú som zažil na námestí vo Zvolene. Oproti mne šli študentky z gymnázia, ktoré som učil náboženstvo. Pri stretnutí so mnou sa tvárili, že ma nepoznajú. Videl som na nich, že sa pred kamarátkami nechcú priznať k tomu, že ma ako kňaza poznajú z hodín náboženskej výchovy.

Zašiel som do obchodného domu, nakúpil som a šiel som naspäť. Oproti mne išla dost' hlučná skupina mladých chalanov. Všetci ich obchádzali. Zbadali ma a štyria z nich na celé námestie ma pozdravili: „Pochválený buď Ježiš Kristus!“ A pristavili sa pri mne. A hneď ma predstavovali svojim kamarátom, že ich učím náboženstvo na drevárine... Chvilu sme sa porozprávali a šli sme každý ďalej. Vtedy som si uvedomil. Tá istá situácia a rozdielny postoj. Pocit hanblivosti a spontánnosť.

„Zahanbený“ vo Svätom písme

Uvedená skúsenosť poodhaľuje, čo v sebe ukrýva téma „nebudem zahanbený“. Slovo zahanbený vyjadruje skutočnosť, že človek bol zosmiešnený, pokorený druhým človekom. V reči Svätého písma toto slovo nemá ten istý význam, ale dotýka sa pojmu frustrácie, sklamania z toho, že človek sa spoliehal pred pohľadom všetkých na nejakú pomoc, na nejaký plán, na nejakú zbraň; to sa však rozplynulo alebo ukázalo ako neúčinné.

V dejinách Izraela na túto skutočnosť poukazovali proroci, keď sa Izrael začal spoliehať na faraóna a nekladal svoju nádej v Boha: „*Hľa, takto je s našimi nádejami, za ktorých pomocou sme behali, aby nás oslobodili od asýrskeho kráľa.*“ (Iz 20,6); alebo keď sa Izrael spoliehal na modly, ktoré stroskotajú a pri súde ukážu svoju ničotu, ako píše prorok Izaiáš: „*Budete sa pyriť pre terebinty, ktoré ste ľúbili, a hanbiť sa pre záhrady, na ktorých ste lipli!*“ (Iz 1,29)

Nebyt' zahanbený znamená prijať za svoje poslanstvo, že Boh neopúšťa človeka v utrpení: každý, kto v utrpeniach a v životných ťažkostiach dôveruje v Boha, pocíti

Božiu pomoc. Vyjadruje, že dôvera v Božiu pomoc nebola márna. Práve bezbožní striehnu na to, aby Pán ako ochranca utlačaného „zlyhal“, a aby sa oni mohli radosť z jeho osobnej tragédie. Slová *nebudem zahanbený* môžeme teda chápať ako veľkú dôveru v Pána, keď sa aj bezbožní presvedčia, že tí, o ktorých si mysleli, že budú ponížení, sú v skutočnosti tí, u ktorých dôvera v Pána triumfuje.

Dočasná hanba

V uvedenom chápaní zahanbenie nie je osobným sklamaním, ale má náboženský rozmer, ako to vyjadril žalmista: „*Hovorím Bohu: ,Ty si moja opora; prečo na mňa zabúdaš? A prečo mám chodiť smutný, keď ma sužuje nepriateľ? Sta by mi kosti drvili, keď ma moji utlačatelia tupia, keď sa ma deň čo deň spytujú: ,Kdeže je tvoj Boh? Prečo si smutná, duša moja? A prečo sa chveješ? Dúfaj v Pána, lebo ho ešte budem velebiť, spásu mojej tváre a môjho Boha.*“ (Ž 42, 10-12) Takto to chápal aj sv. Augustín: „*Hanba, ktorej sa máme báť, je tá, ktorá trvá večne.*“

Existuje aj dočasná hanba, ktorá je pre nás prospešná, a tou je hanba mysle, ktorá hodnotí svoje hriechy. Mysleť je zhrozená nad tým, čo vidí, a zahanbenie, ktoré táto hrôza spôsobuje, ju vedie k náprave. To je dôvod, prečo sa apoštol pýta: „*Aký úžitok ste mali vtedy z toho, za čo sa teraz hanbíte?*“ (Rim 6,21) Hovorí o tom, že veriacich nezahanbujú súčasné dary, ale ich minulé hriechy. Kresťan sa nebojí tohto druhu hanby, lebo ak ju nepodstúpi, bude sa hanbiť naveky.

Pre pochopenie výrazu *nebudem zahanbený* si môžeme priblížiť výrok sv. Pavla, ktorý píše: „*Nádej nás nesklame.*“ (Rim 5,5)

To znamená, že nádej nás nezahanbí. Zároveň to vysvetľuje apoštolovu hrdosť pri ohlasovaní evanjelia a kríža. „*Lebo ja sa za evanjelium nehanbím; ved' ono je Božou mocou na spásu každému, kto verí, najprv Židovi, potom Grékovi.*“ (Rim 1,16) V podobnom duchu povzbudzuje Timoteja: „*Preto sa nehanbi za svedectvo o našom Pánovi ani za mňa, jeho väzňa, ale trp spolu so mnou za evanjelium, posilňovaný mocou Boha.*“ (2 Tim 1,8)

Dôverujem Bohu?

Výrok *nebudem zahanbený* je teda vyjadrením viery, podľa ktorej konám a hovorím bez toho, že by som sa bál priznať ku Kristovi. No naša životná skúsenosť je v tomto skôr zdržanlivá. Ako veriaci sa za vieru často hanbíme. „Kam ideš?“ „Do mesta.“ (Hoci v skutočnosti idem do kostola.) „Ty si čo myslíš o eutanázii, potrate?“ Radšej mlčíme alebo zmeníme tému rozhovoru, či dokonca sa rozhorčujeme na Cirkev, ako si dovoľuje hovoriť o týchto otázkach. A zažívame aj mnoho iných podobných situácií.

Čo s tým? Ako to zlepšiť a vyjadriť, že dôverujem Bohu v každej situácii života? Približuje nám to udalosť v 2 Sam 16,21-22, keď Dávid prijíma potupu, ktorú mu spôsobil Absolón, lebo v ňom vidí Boží trest za svoj hriech s Betsabe a za smrť jej manžela Uriáša. Je pripravený vydržať vo vyhnanstve a robiť pokánie, kým nenájde v Božích očiach milosť, priazeň. Prosí len o to, aby nebol zahanbený tak, že by bol zamietnutý „naveky“. A vidíme, že Boh zhladol na jeho kajúcnosť a opäť sa mohol vrátiť na kráľovský trón.

V podobnom duchu sa nesie aj príbeh o Jonadábových synoch, ktorí sa prví dostali do Babylonského zajatia pre tvrdosť židovského národa neposlušného Bohu. Kasiodor túto udalosť dáva ako vzor pre každého kresťana, aby sme sa nábožnosťou podobali Jonadábovým synov. Oni nám dávajú príklad toho, ako

odmietat' nádej tohto sveta a oddane dôverovať Pánovi, ktorý nás svojou milosťou vie oslobodiť z pút našich hriechov. A tak nás uvedené zamyslenie povzbudzuje k tomu, aby sme si ako kresťania uvedomili, že sme povolani byť svetlom v tme a ukazovať, že naša dôvera v Boha je silná. Aby sme aj v ťažkých časoch, keď sa cítíme zahanbení, obracali k Bohu a hľadali jeho pomoc s pevným presvedčením, že našu dôveru nikdy nesklame. Učme ľudí svojou dôverou v Boha, aby akceptovali našu vieru, a nezabúdajme denne pracovať na našom osobnom vzťahu s ním.

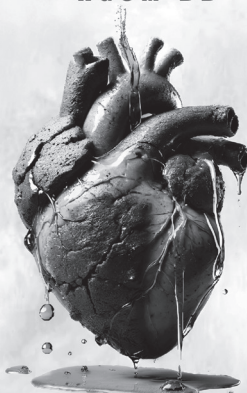
Jozef Repko, farár

DIECÉZNE STRETNUTIE MLADÝCH S OTCOM BISKUPOM

KVETNÝ VÍKEND

11. - 13. APRÍL

KGŠM BB

„VY STE MOJIMI SVEDKAMI, LEBO STE BOLI SO MNOU“
(Jn 15,27)

HL. HOŠŤ: LENKA JAMBOROVÁ
HUDOBNÝ HOŠŤ: KAPELA RODS

WWW.DCNMAJAK.SK

ORGANIZÁTOR:

PARTNER:

MEDIÁLNI PARTNERI:

Spev pred evanjeliom

Pri nedelnej svätej omši nás v určitej chvíli zastihne spev pred evanjeliom. Možno ho vnímame len ako krátku melódiu, no v skutočnosti ide o hlboko zmysluplnú časť liturgie. Čo nám tento spev prináša a prečo má v živote Cirkvi také výnimočné miesto?

Spev pred evanjeliom, často nazývaný „alelujový verš“, slúži ako most medzi čítaniami z Písma a samotným evanjeliom. Jeho úloha je jasná: pripraviť nás na stretnutie s Kristovým slovom. Slovo „aleluja“, ktoré znamená „chváľte Pána“, nás vovádza do radosti z Božej prítomnosti. V Pôstnom období ho nahrádza iný aklamačný verš, no cieľ ostáva rovnaký - priviesť nás k hlbšiemu vnímaniu tajomstva spásy.

Chvíľa zastavenia

Všeobecné smernice rímskeho misála, zdôrazňujú, že tento spev má podporovať meditáciu a zvýrazniť slávnostný charakter evanjelia. Text spevu zvyčajne pochádza zo žalmov alebo iných biblických pasáží, ktoré tematicky súvisia s evanjeliom dňa. Na Veľkú noc môžeme počuť: „Kristus, náš veľkonočný Baránok, bol obetovaný,“ čím nás spev vtáhuje do srdca zmŕtvychvstania.

Pre nás veriacich je to chvíľa zastavenia. Keď kňaz či diakon nesie evanjeliár a my spievame, vyjadrujeme úctu k Ježišovi, ktorý je „Slovo, čo telom sa stalo“ (Jn 1, 14). Tento moment nám pripomína, že evanjelium nie je len text, ale živá reč Boha k nám. Spev nás pozyva počúvať ho s otvoreným srdcom a nechať ho v nás pôsobiť.

Pozvanie stíšiť sa

Historicky má tento spev korene v ranej Cirkvi, kde sa spevom oslavovala Božia prítomnosť pred vyhlásením evanjelia. Postupne sa vyvinul do podoby, akú poznáme dnes, a stal sa neoddeliteľnou súčasťou eucharistickej slávnosti. Je to odkaz na židovskú tradíciu chváliť Boha spevom, ktorý kresťanstvo obohatilo o radostné očakávanie Krista.

Spev pred evanjeliom má aj praktický rozmer. Pomáha nám prejsť od počúvania predchádzajúcich čítaní k vrcholnému momentu Božieho slova. Je to akási „duchovná predohra“, ktorá nás pozyva stíšiť sa a sústrediť. V uponáhľanom svete nám pripomína, že Božie slovo si zaslúži našu plnú pozornosť a úctu.

Spev pred evanjeliom je teda viac než hudba - je to modlitba, ktorá nás spája s Cirkvou na celom svete. Nabudúce, keď ho budeme spievať, skúsme si uvedomiť jeho silu. Je to hlas, ktorý nás volá stretnúť Krista v jeho slove a prijať ho do nášho života.

Text: Oto Dokoupil, kaplán
Foto: Mária Melicherčíková

Tip pána kaplána:

Vo svätej omši - ako vieme - sa nachádzajú niektoré časti, ktoré sú charakteristické tým, že sa spievajú. Môžete si to všimnúť napríklad pri prefácii, ktorú sa snažím takmer vždy spievať. Aj verš pred evanjeliom má silný spevavý charakter. Verím, že raz dorastieme do fázy, keď budeme verš pred evanjeliom spievať ak nie vždy, tak aspoň často - aj keď bez organistu.

A zaznel šofar

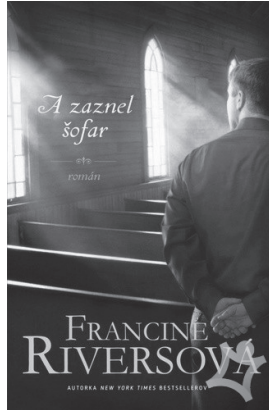
(Recenzia románu Francine Riversovej)

Čo sa stane, ak človek začne robiť veci pre Boha, ale bez Boha? Položili ste si už niekedy túto otázku? A našli ste na ňu odpoveď? Ak nie, možno vám to pomôže pochopiť román americkej autorky Francine Riversovej *A zaznel šofar*, ktorý vydalo vydavateľstvo KUMRAN na sklonku roka 2020.

Šofar je trúba vyrobená zväčša z baranieho rohu, ktorú Izraeliti používali pri oznamovaní dôležitých vecí - ako varovanie pred nebezpečenstvom či pri zvolávaní do boja. Aj v živote mladého pastora Paula Hudsona zaznieva takýto šofar. Nie vo fyzickej podobe, ale skôr v podobe rád, napomenutí a upozornení ľudí, ktorým na ňom záleží. Žiaľ, nie je schopný začuť jeho hlas, a tak sa jeho život - navonok veľmi úspešný - v skutočnosti rúti do priepasti.

Klamlivý úspech

Paul Hudson žije po celý svoj život v tieni slávy a nezáujmu svojho otca, vychýreného pastora Davida Hudsona. Jediné, čo chce, je získať si jeho pozornosť a pochvalu - no nech sa snaží akokoľvek, stretáva sa len s jeho cynizmom a pohrdaním. V snahe vyrovnat' sa mu sa mu napokon začína podobať. Kým predtým s radosťou počúval rady svojej milovanej manželky Eunice, teraz s ňou odmieta diskutovať. Kým predtým si vždy nachádzal čas na svojho syna Timothyho, teraz je preňho vždy čosi dôležitejšie ako jeho vlastná rodina. A čo je najhoršie - aj napriek tomuto všetkému sa mu čoraz viac darí. Ľudia ho obdivujú, do kostola priťahuje davy a púšťa sa do stále odvážnejších projektov vyžadujúcich si čoraz viac financií - a to všetko v mene Boha. Tí, ktorí majú s Pánom živý vzťah - a najmä jeho vlastná manželka - si začínajú všimnúť, že Pán sa z Paulovho konania postupne vytráca... Ako túto situáciu zvrátiť? Dá sa to ešte vôbec?

Od povolania až po šofar

Román sa odohráva v časových odstupoch od roku 1987 do roku 2003. Kým na začiatku v roku 1987 v časti *Povolanie* si všímame šľachetné pohnútky mladého pastora a v roku 1992 v časti *Zaslúbená zem na dohľad* vnímame jeho prvé viditeľné úspechy, no i prvé problémy v manželstve, postupne v rokoch 1996 a 1999 v časti *Putovanie púšťou* sledujeme, ako ho jeho

úspech, sláva a moc v skutočnosti ženú do záhuby. Čo bude tým okamihom zlomu, ktorý v roku 2003 v časti *A zaznel šofar* situáciu rozrieši?

Takmer 500-stranový román po detailnom vykreslení neutíchajúcich vnútorných bojov síce možno prináša trochu lacný a rýchly záver... Pravdivo však zobrazuje smrtonosný vír, ktorý môže strhnúť každého z nás, ak v tom, čo robíme, prestaneme počúvať Boží hlas.

Hoci príbeh vychádza z amerického protestantského prostredia, jeho poslanstvo je univerzálne. Stačí pri jeho čítaní počúvať náš súčasný „šofar“ - hlas Ducha Svätého a odozvu Božieho Slova v nás. A možno i my sami prideme na to, že i keď máme Boha plné ústa... Zabúdame si ním plniť svoje srdcia. Román *A zaznel šofar* nás však upozorňuje na to, že nikdy nie je neskoro začať odznovať.

Text: Petra Humajová
Foto: www.preskoly.sk

...tri otázky pre maturanta Juraja Marošiho

„Pán, Jahve, mi pomáha, preto nebudem zahanbený.“ (Iz 50,7) Z týchto slov vychádza téma aprílového Bartolomeja. Naozaj „nebudeme zahanbení“? Rozhodli sme sa s touto otázkou obrátiť na tých, ktorí momentálne prežívajú čas skúšok - na maturantov. Na naše otázky odpovedal jeden z nich, študent oktávy piaristického gymnázia Juraj Maroš.

1

Máte za sebou prvú časť tzv. „skúšky dospelosti“ - maturitnej skúšky. Ako sa na ňu pozerá vaša generácia? Je rozdiel v tom, ako vám ju popisujú vaši rodičia a učitelia a ako ju vnímate vy?

Určite vidím rozdiel vo vnímaní „skúšky dospelosti“ medzi mojou generáciou a generáciou rodičov a učiteľov. My mladí zvykneme túto skúšku často podceňovať aj klasickým známym príslovím „maturitka formalitka“. Naši rodičia a učitelia to vnímajú presne opačne. Tí zas zvyknú maturitu preceňovať. Hovoria nám, aby sme sa viac učili, lebo to bude náročné.

Ešte pred napísaním prvého testu som vnímal, že rodičia a učitelia mali na mňa v tejto veci veľký vplyv. Báľ som sa a bolo zo mňa cítiť nervozitu a očakávanie najhoršieho. No hneď po napísaní prvého testu, ktorý bol z predmetu slovenský jazyk a literatúra, som zistil, že realita sa viac približuje k vnímaniu našou generáciou. Teraz - s časovým odstupom - maturitu nepreceňujem, no ani nepodceňujem, je to niečo medzi.

2

Z ktorých predmetov si sa rozhodol maturovať ty? Prečo si sa pre ne rozhodol a kam by si chcel po skončení gymnázia ďalej smerovať?

Okrem slovenčiny a angličtiny, ktoré sú povinné, som si vybral maturitu z matematiky a informatiky. Obidva predmety ma bavia, nakoľko mám veľmi rozvinuté logické zmysľovanie. K informatike máme v rodine blízko, môj otec je programátor. Prirodzene som sa začal o túto tému zaujímať viac a rýchlo som zistil, že informatika je „môj piesoček“. Riešiť rôzne programátorské úlohy ma veľmi baví, dokonca sa aj teším na ústnu časť maturity z informatiky. Matematika a informatika je nerozlučná dvojica, preto som považoval za samozrejmosť si zvoliť ako štvrtý maturitný predmet matematiku. Výber vysokej školy, pochopiteľne, zodpovedá mojej maturite, preto som si dal prihlášku na fakultu informatiky do Brna, Bratislavy a Žiliny.

3

Témou aprílového Bartolomeja sú slová „Nebudem zahanbený“. Ako podľa teba dokáže človeku viera v Boha pomôcť v ťažkých skúškach - nielen v tých školských, ale i v životných? Naozaj človek, ktorý verí, „nebude zahanbený“?

Popri učení som na Božiu ruku určite nezabudol. Častokrát som sa v osobnej modlitbe obracal na Boha práve s prosbou o pokoj a dar múdrosti pri písaní testov. Moje prosby patrili aj svätému Jozefovi Kupertínskemu, ktorého sa pri skúškach z teológie pýtali iba otázky, na ktoré vedel odpoveď. Som presvedčený, že aj vďaka vypočutým prosbám som sa pri písaní testov nezahanbil a vedel som odpoveď na väčšinu otázok. Aj moja maturita je dôkazom, že prorok Izaiáš vyslovil pravdivé slová. Chvála ti, Pane.

Pripravila: Petra Humajová, foto: archív Juraja Marošiho

Ako svedčíte o svojej viere pred neveriacimi alebo ľuďmi iného vyznania?

- **Marcelka (43 r.):** „O Bohu najčastejšie svedčím svojím životom, správaním, svojimi názormi a postojmi v bežných každodenných situáciách. Nepresvedčam ľudí, ktorí Boha nechcú a nepotrebujú, ale ak má niekto záujem sa o Bohu rozprávať, rada mu venujem svoj čas. Stretávam sa s posmeškami, iróniou aj nadávkami, hlavne voči Cirkvi ako takej, aj voči kňazom, čo mi je veľmi ľúto, ale riešim to modlitbou za konkrétnych ľudí.“
- **Adrika (59 r.):** „Ja svedčím o svojej viere pri stretnutí s neveriacimi najprv svojimi skutkami. Najmä skutok milosrdenstva, aj keď len obyčajný úsmev, k tomu milé slovo, aby ten druhý človek cítil úprimnú lásku. Lebo v dnešnej dobe ľuďom chýba láska, sú chudobní na lásku. A keď zacítia úprimnú lásku, treba pridať a hlásať Božie slovo, Boží dotyk.“
- **Ľubka (62 r.):** „Svedčím o svojej viere, ktorú som dostala od svojich rodičov, jednoducho tým, čo prežívam spolu s Ježišom, ako nás učí žiť v láske a pokoji, hoci to vždy nejde, ale láska nášho Pána a Panny Márie víťazí.“
- **Tereza (34 r.):** „Ja veľmi rada svedčím o svojej viere, ak vidím, že je záujem na druhej strane. Najskôr prehodím pár slov o viere, svätej omši, modlitbe... Tí, čo sú pokrstení, ale sa vzdialili od Pána aj na viac rokov, sa väčšinou zaujímajú o moje svedectvo. Horšie je to s tými, ktorí sú od prvého okamihu proti. Keď sa začnú vysmievať z veriacich, z cirkvi, je mi jasné, že sú zranení, nedostali dar viery. Vtedy je zbytočné veľa hovoriť. Väčšinou poviem iba to, že som tiež nebola veriaca veľa rokov, že ich chápem, ale že život s Pánom Bohom je úplne iný ako bez neho. Aspoň zasejem semienko viery u nich a niektorých zahrniem do svojich modlitieb.“
- **Veronika (40 r.):** „Rozprávam s pokojom, a keď sa pýtajú so záujmom, odpovedám hlboko v Božej pravde podľa Svätého písma.“
- **Jolanka (81 r.):** „Chovám sa láskavo. Sú potrebné skutky, ako konal Pán Ježiš. Je treba správať sa dobre a príkladne po celý život.“
- **Alica (78 r.):** „Rozprávam s čistou radosťou.“
- **Andrea (40 r.):** „Nebola som vychovávaná vo viere, ale viem a som presvedčená, že Pán Boh mi pomáha, že Pán Ježiš za mňa zomrel a Panna Mária mi stále pomáha. Ďakujem za všetko celému nebu - za všetko, čo máme.“
- **Aneta (77 r.):** „Boh mi je všetkým. Nevieť už o tom rozprávať, viem len, že Najsvätejšia Trojica i Panna Mária ma sprevádzajú po celý môj život. A to rozprávam s láskou každému. Lebo som si vzala neveriaceho, hoci predtým tvrdil opak. Odpustila som mu, modlím sa zaňho.“
- **Irenka a Marietka (70 r., 50 r.):** „Jednoznačne vieme, komu sme uverili.“
- **Anna (52 r.):** „Snažím sa prinášať pokoj a byť láskou pre tých, ktorí nemilujú, nemodlia sa a netúžia po pokoji. A žiť príkladný celý život.“

Jubilejná púť do Ríma - 2. časť

16.

Chvála Pánu Bohu a vďaka za jeho pomoc a ochranu na našej marcovej púti do Ríma pri príležitosti Jubilejného roka 2025! Minulý mesiac som písal o pripravách a zdrojoch pre prípravu. Teraz zhrniem skúsenosti, ktoré som na púti nadobudol.

Ak pôjdete s organizovanou skupinou, o všetko sa postará sprievodca. Väčšinu tohto článku využijú najmä tí, ktorí chcú ísť súkromne. Tiež upozorňujem, že s príchodom teplejších dní a najmä prázdnin sa veci oproti našej situácii môžu zmeniť. V prvý marcový týždeň okrem prvej nedele nebolo potrebné do Chrámu sv. Petra nejako výraznejšie čakať.

Pútnici modliaci sa modlitby

Po ulici *Via della Conciliazione* je od námestia *Piazza Pia* vytvorený koridor pre pútnikov, ktorí sa modlia modlitby (<https://www.iubiliaeum2025.va/en/giubileo-2025/prayers-pilgrimage-holy-door.html>). Na začiatku koridoru a aj pred vstupom na Námestie sv. Petra nájdete dobrovoľníkov v svetlozelených farbách, ktorí vám poradia a usmernia vás.

Začiatok koridoru bolo jediné miesto, kde kontrolovali QR kód a registráciu na daný čas. Skupiny pútnikov tu dostanú kríž, s ktorým putujú až po námestie *Piazza Papa Pio XII*, kde šípky označujú smer voľného vstupu na Námestie sv. Petra (dolava) a doprava vedie koridor k bezpečnostnej kontrole, ktorá na rozdiel od minulosti zaberá priestor už takmer pod celou pravou kolonádou. Myslím, že sa pripravili na oveľa väčší počet pútnikov. Do Baziliky sv. Petra však môžete vstúpiť aj cez bezpečnostnú kontrolu v smere od *Via di Porta Angelica*. V oboch prípadoch do Baziliky vstupujete najprv cez strednú - Bronzovú - bránu. Je to tak preto, lebo pútnici modliaci sa vyššie spomenutú pobožnosť najprv prechádzajú uličkou stredom baziliky k hrobu sv. Petra. Potom sa vracajú a vyjdú von cez Bránu sviatostí. Nakoniec prechádzajú samotnou Svätou bránou. Takto ide každý, kto chce prejsť Svätou bránou.

Modlitba sv. ruženca za uzdravenie Svätého Otca Františka, Rím, 3. marca 2025

My sme sa pobožnosť modlili cestou z nášho ubytovania a na Námestí sv. Petra. Potom sme sa zúčastnili na jednej z pravidelných sv. omší pri oltári sv. Jozefa v ľavom transepte. Zvyšok času sme ako turisti obdivovali majestátnosť baziliky a umelecké diela v nej. Náhodne sme stretli aj mamu so synom, ktorí ma poznali z nášho farského kostola. Odfotili sme sa pri Svätej bráne a nasávali sme atmosféru tohto miesta.

Princíp registrácie

Vo všetkých ostatných bazilikách - Sv. Jána v Lateráne, Panny Márie Snežnej a Sv. Pavla za hradbami - nebolo potrebné preukazovať sa pri vstupe. Nečakali sme a plynule sme prešli cez všetky kontroly. Bol som v Ríme už viackrát v rôznych

obdobíach, počet návštevníkov bol porovnateľný s mojimi minulými skúsenosťami. Prichádza však sezóna a všetko sa môže zmeniť.

Organizátori sú pripravení a princíp registrácie popísaný minulý mesiac má slúžiť práve na hladké zorganizovanie väčších počtov pútnikov. Odporúčam preto pozrieť sa pri plánovaní do tejto registrácie. Aj pri písaní tohto článku som si všimol, že niektoré časy pre prechod Svätou bránou Baziliky sv. Petra na 28.3. boli už „SOLD OUT“ a iné boli „inactive“. V ten víkend sú totiž dva „big events“ - 24 hodín pre Pána a Jubileum kňazov - misionárov milosrdenstva. Neváhajte sa spýtať aj organizátorov - dobrovoľníkov na námestí alebo v informačnom centre na *Via delle Conciliazione 7*.

Všetkých cestujúcich do Ríma a najmä

metrom upozorňujem na „*borseggiatori*“ - vreckárov. Počuli sme o viacerých okradnutých a aj mne sa jeden z nich pokúšal v metre vytiahnuť mobil z predného vrečka nohavíc (našťastie neúspešne). Odporúčam naštudovať si rady, ako si rozdeliť a bezpečne uložiť doklady, platobné nástroje a peniaze.

Ešte v januári sme sa registrovali aj na generálnu audienciu so Svätým Otcom, ktorá býva zvyčajne v stredu, no keďže bol v nemocnici, boli sme sa večer modliť na Námestí sv. Petra za jeho uzdravenie. Ak mu Pán dožičí zdravie a bude môcť opäť udeľovať audiencie, pripravil by som v niektorom z budúcich čísel návod, ako si rezervovať lístky (sú zadarmo).

Text a foto: Marek Šimurka

Lekáreň u piaristov

V minulosti bývala súčasťou mníšskych a rehoľných spoločností vlastná lekáreň. Slúžila nielen konkrétnej komunite zasvätených osôb, ale tiež obyvateľom blízkeho či vzdialenejšieho okolia. Takáto lekáreň sa nachádzala aj v kláštore prievidzských piaristov.

Nevieme, či táto lekáreň vznikla ešte v 17. storočí po usadení prvých piaristov v Prievidzi. Je však známe, že členovia rehole sa zaujímali o zdravie ľudí a od svojho príchodu pomáhali s liečením chorých. Preto existencia prievidzskej lekárne už v tomto období nemusí byť len domnienkou.

Prvý prievidzský lekárnik

Po viacerých pohromách v podobe požiarov a ničenia spôsobených nájazdami nepriateľských skupín rôznych živlov prišla Prievidza o mnohé veľmi vzácne historické dokumenty. Zo zachovaných prameňov však možno doložiť Piaristickú lekáreň Pantaleóna Annacha z roku 1728.

Pantaleón Annach (ktorého meno je gréckeho pôvodu a znamená „silný ako lev“ alebo „milostivý, milosrdný“) sa narodil na

území Uhorska v roku 1695. Otec ho odmalicka zasväcoval do tajov teológie a viery v Boha. Bol bystrým a sčítaným chlapcom. V roku 1725 sa stal členom piaristickej rehole, vo voľnom čase sa venoval štúdiu anatómie a lekárskeho učenia. Miloval prírodu, v ktorej nachádzal silu liečivých rastlín. Ako lekárenský učeň prešiel viacerými lekárňami a spoznal rôzne miesta. V roku 1727, už ako skúsený tridsaťdvaročný lekárnik, prichádza do Prievidze. Ide o prvého prievidzského lekárnik, ktorého činnosť je možné písomne doložiť. Rok po svojom príchode zriadil v kláštore lekáreň. Za krátky čas si získal dôveru ľudí. Vydával liečivé odvary, hojivé mastičky, pilulky a iné liečivé prostriedky. Používal medovku lekársku, mäta piepornú, dúšku materinu, šalviu lekársku, majorán záhradný,

valeriánu lekársku, podbeľ liečivý a mnohé iné bylinky, ktoré piaristi do veľkej miery pestovali v záhrade za kláštorom.

Lekárnický receptár

Služby tejto lekárne využívali nielen obyvatelia Prievidze, ale aj Handlovej a Bojníc. Lekáreň mala zo začiatku vyhradenú len jednu malú miestnosť, v ktorej mal lekárnik posteľ, aby bol v prípade potreby k dispozícii aj počas noci.

Pantaleón Annach prestal pracovať kvôli chorobe ku koncu roka 1740. Zomrel 18. januára 1742 vo veku 47 rokov v Prievidzi. V písomných záznamoch sa našla tiež zmienka o Jakobovi Františkovi Annachovi, ktorý pôsobil v lekárni po Pantaleónovi Annachovi. Nevie sa, v akom vzťahu boli, ani či bol Jakub František príslušníkom prievidzskej piaristickej rehole. Známe však je, že v roku 1719 dokončil rukopisný lekárnický receptár. Ešte koncom 19. storočia pripravovali prievidzskí lekárnici mnoho liekov práve podľa tohto receptára.

Komplex piaristického kostola a kláštora v roku 1907. V čase založenia lekárne ešte druhé poschodie kolégia neexistovalo. Zdroj: www.hungaricana.hu

Nevieme, kedy kláštorná lekáreň v Prievidzi zanikla. S istotou však vieme, že existovala, a tak patrí medzi základné kamene histórie lekárnictva v našom meste.

Pavol Schmidt

Zdroje:

VARSOVÁ, Jana. *História a vývin lekární mesta Prievidza. Diplomová práca. Farmaceutická fakulta v Brne. 2010, s. 30-32.*

ENDRE, Friedreich. *Halápy Konstantin emlékezete. 1698-1752. Csanád-Egyházmegyei Ny., Temesvár. 1903, s. 25.*

Knihy piesní

Myslel som si, že ten projekt je po odchode Mt. do Padovy mŕtvý. Pri obede som sa však od F. dozvedel, že Mi. ho prebral, a tak možno už o mesiac budú všetky liturgické piesne namiesto troch v jedinej knihe. Pre ňu som takmer pred rokom navrhol obálku. Bol som s ňou veľmi spokojný, ale dávnejšie som sa zmieril s tým, že nebude zrealizovaná. S novou informáciou sa opäť prihlásila o slovo.

Slovami som ju pri stole opísal F. Je na nej fotografia bezdomovca z Prahy s nápisom *Dall'aurora io cerco te* (Od úsvitu ťa hľadám). Ten človek je podvečerným slnkom priam divadelne nasvietený. V rukách drží krabičku cigariet, ktorú vybral z preplneného odpadkového koša. Zistuje, či tam ešte nejaká nezostala.

Krabička cigariet

Obálka vznikla takto: Mt. ma poprosil o jej návrh. Chcel som od neho nejakú indíciu, počiatočný bod pre premýšľanie. Dal mi možný názov - slová zo žalmu, ktoré sú aj v jednej piesni - *Dall'aurora io cerco te*. V tom čase som skenoval staršie negatívy z obdobia pred reholou. Bol

medzi nimi aj záber bezdomovca z Prahy, v ktorej sme v novembri 2017 s kamarátmi niekoľko dní testovali hotel pred jeho otvorením.

Inšpirácia vie vstúpiť nečakane. Pamätám si, ako ma myšlienka na spojenie Mt. názvu s touto fotografiou zaskočila. Mojou prvou reakciou bolo jasné a pobavené: Toto je nemožné.

Nemožné lebo neprijateľné - dobré len ako vtip, ktorý môžem zdieľať so zopár ľuďmi. To na otvorenie Photoshopu stačilo.

Fotografia bola pre obálku z kompozičného hľadiska veľmi dobrá. Nad osvietenou hlavou sa totiž nachádzala tmavá plocha zatieneného múru budovy, od stlačenia spúšte akoby pripravená na prijatie textu. Jednoduchý, ale elegantný font farebne zladený s fotografiou dotvoril rýchlo a bez námahy esteticky uspokojivý celok.

Počas práce v programe sa predom postupne začali otvárať ďalšie plány obsiahnuté v tomto nečakanom spojení. Moja počiatočná pobavená reakcia bola odpoveďou na plán, ktorý som čítal ako prvý - spočívajúci v priradení slov žalmu zobrazenému človeku, ktorý sa nimi obracia k predmetu svojej túžby - k cigaretám.

Humorný efekt

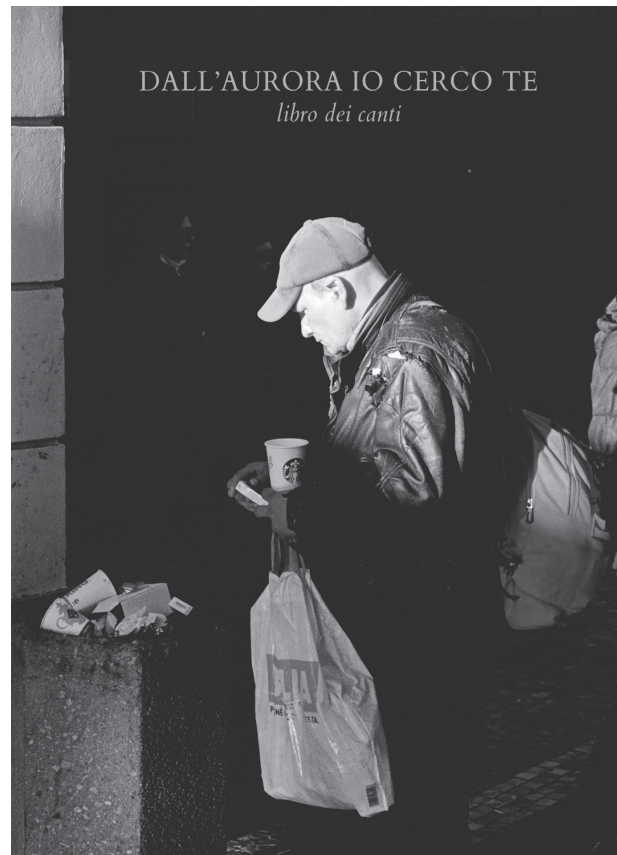
Humorný efekt často spočíva v nečakanej zmene perspektívy, kontextu, v posune významu, ktorý je v kontraste s predpokladaným smerovaním rozprávania či situácie. Slová vyjadrujúce najhlbšiu túžbu modliaceho sa človeka po živom Bohu sú venované predmetu prchavého potešenia, ktoré, bez preháňania, zabíja.

Smiech z tohto kontrastu sa zotrvávaním pri pohľade naňho postupne utišoval až som si uvedomil, že hľadím na tragickú pravdu. Sme úbohými uctievačmi falošných bohov. Hľadáme na nesprávnych miestach. Zúfalo sa snažíme zakryť svoju nahotu a chceme veriť, že sa nám to podarí.

Potom som uvidel, že ten nápis sa vznáša nad človekom. Sú to slová žalmu, Božie slovo. Sviati nie hrozivo ako kedysi nad hodujúcim kráľom a jeho spoločnosťou. Sviati ako nádej odvrhnutých: Čo myslíte? Keby mal niekto sto oviec a jedna z nich by zablúdila, nenechá tých deväťdesiatdeväť na vrchoch a nepôjde hľadať tú, čo zablúdila?

Dall'aurora io cerco te, spievam spolu s ostatnými bratmi rozospatým hlasom v jeden šedý utorok o 6:20 ráno. Odkladám novú knihu piesní s obrazom človeka, ktorý do tohto priestoru patrí rovnako nepatrične ako Ten, ktorý nemal kde hlavu skloniť, a prežehnávam sa.

Peter Pikulík, OFMConv
Foto: www.eastjournal.net

Drahé deti!

Dnes by sme vám rady napísali o niečom veľmi dôležitom. Už sa vám niekedy stalo, že ste sa hanbili za to, čo si myslíte, čo cítite alebo v čo veríte? Možno ste sa báli vyjadriť, že s niekým nesúhlasíte, alebo ste sa hanbili pomôcť niekomu, koho ostatní ignorovali. Možno ste sa báli postaviť sa za pravdu, pretože ste nechceli, aby sa vám niekto vysmial. Ale vedzte, že Boh nám dal srdce plné odvahy a lásky – a nikdy nechce, aby sme sa báli robiť dobro.

Boh nám vo Svätom písme hovorí: „Neboj sa, veď ja som s tebou.“ (Iz 41,10) To znamená, že nikdy nie sme sami. Keď sa snažíme konať dobro, Boh je vždy pri nás, aj keď to nie je ľahké. Možno nás niekedy iní nechápu, možno sa nám dokonca smejú, ale pravá odvaha znamená nenechať sa odradiť a stáť si za tým, čo je správne.

Ježiš bol vždy odvážny – pomáhal chorým, zastával sa slabších a šíril Božiu lásku, aj keď ho za to mnohí odsudzovali. Jeho život nám ukazuje, že byť dobrým, láskavým a pravdivým je tou najlepšou cestou, ktorou môžeme ísť. Nebojme sa teda byť dobrí, spravodliví a verní Bohu! Býť kresťanom je dar, na ktorý môžeme byť hrdí. Ak budeme dôverovať Bohu, dá nám silu postaviť sa za správne veci, pomáhať druhým a nikdy nás nenechá byť zahanbenými.

S láskou Simonka a Saška

S Š V M I S I A E R
 R I A N A R O K O P
 D Ž B O H A T E B O
 C E I N A V Ý R K S
 E J A B T I L D O M
 A K S Á L E V A H P
 K E B S Ú C I T A O
 R O A R E V Ô D N K
 O S V E T L O J B O
 K S A M I L U J A J

- AVE
- BOH
- DÔVERA
- HANĽA
- JEŽIŠ
- KROK
- LÁSKA
- MILUJ
- MISIA
- MODLITBA
- OBETA
- POKOJ
- POKORA
- SKRÝVANIE
- SRDCE
- SÚCIT
- SVETLO

13. 4. – Palmová nedeľa
 17. 4. – Štvrtok Pánovej večer
 18. 4. – Piatok utrpenia Pána
 19. 4. – Svätá sobota
 20. 4. – Veľkonočná nedeľa Pánovho
 zmŕtvychvstania

Rubriku pripravili:

Simona
 Lomnická
 &
 Alexandra
 Šestáková

OSEMSMEROVKA

Po vyškrtaní všetkých použitých slov vám zostane 10 písmen, ktoré tvoria doplnenie výroku kňaza Vladimíra Masláka: „Od toho, či si všimneš chudobného alebo nie, záleží (dokončenie v tajničke).“

A	Ň	A	V	A	J	Í	Č	K	A	T	K	P	O	Z	D	R	A	V	H
K	K	E	X	C	E	L	E	N	C	I	A	A	A	A	Í	V	E	R	V
L	N	R	P	I	A	T	O	K	I	N	Ž	Á	R	T	S	Ú	D	P	K
O	B	R	A	L	O	X	E	R	O	X	O	Š	U	M	N	Ý	L	L	Ľ
B	H	O	T	S	V	Ř	B	A	Č	A	H	S	O	E	Í	E	I	Á	A
Á	Ť	J	L	O	L	A	A	T	O	G	L	O	G	N	Š	N	R	T	T
S	I	A	H	O	R	I	P	O	H	Ř	D	A	Ť	I	C	K	E	N	S
K	V	A	Y	S	Z	Á	C	L	O	N	A	I	N	E	N	B	N	O	Á
A	U	T	R	P	E	N	I	E	P	A	N	A	R	P	O	H	A	N	N
L	O	P	O	N	A	Z	Á	S	T	U	P	Y	Ň	E	M	A	K	Á	A
A	R	O	B	O	L	E	S	Ť	E	I	N	E	S	E	I	R	K	Z	V
S	O	L	Z	J	A	V	E	N	I	E	A	O	T	E	Š	E	R	E	D

Použitá slová:

BAČA, BOLEŠŤ, BRALO, DEREŠ, DVANÁSTA, EXCELENCIA, GOLGOTA, HRDÝ, IRENA, ÍVER, KAMEŇ, KARMÍN, KLOBÁSKA, KLINCE, KRÁL, KRASLICE, LOPTA, NADLHO, NIŤ, OBETA, OBOR, OPONA, OSLAVA, OSLICA, PEŇ, PIATOK, PIROH, PLÁTNO, PLEŠINA, POHAN, POHRDAŤ, POZDRAV, RANA, RATOLESŤ, RENTA, REŠETO, RÍTUS, SKALA, STOH, STRÁŽNIK, SÚD, ŠIMON, ŠUMNÝ, UTRPENIE, UVIŤ, VAJÍČKA, VAŇA, VENO, VRBA, VZKRIESENIE, ZÁCLONA, ZÁSTUPY, ZATMENIE, ZBORY, ZJAVENIE, ZLO, XEROX

Tajnička krížovky z minulého čísla znie: „utíšenie a dorozumenie“.

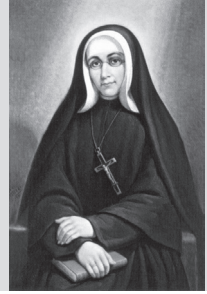
Pripravila Mária Suríková

Neodradili ju ani prekážky

Blahoslavená Mária Ružena Durocherová

Keď sa pokúsila vyriešiť zľú situáciu v kanadskom základnom školstve, boli jej do cesty kladené mnohé prekážky. Ju však neodradila ani chudoba, ani nepochopenie, ani ohováračská kampaň vedená suspendovaným kňazom. Mária Ružena Durocherová mala stále pred očami svoj cieľ - a nebola zahanbená.

Mária Ružena (pôvodným menom Eulália Melánia) sa narodila 6. októbra 1811 v malej osade Saint-Antoine-sur-Richelieu v provincii Quebec v Kanade ako desiata z jedenástich detí v zbožnej rodine Durocherovcov. Už ako 13-ročná pomáhala bratovi pri charitatívnej činnosti. Traja z jej bratov sa stali kňazmi a dve sestry rehoľníkami.

Pomocníčka brata

Eulália sa rada modlila i adorovala pred svätostánkom. Dva roky sa vzdelávala v internátnej škole sestier Notre Dame, keď však neskôr prosila o vstup do ich rehole, nebolo jej vyhovené. Sestry ako dôvod udávali Euláliin zlý zdravotný stav. Eulália sa teda vrátila domov a až do matkinej smrti v roku 1830 spravovala rodný dom. Potom odišla na faru k svojmu bratovi Teofilovi, kde pôsobila nielen ako farská gazdiná, ale aj ako duchovná pomocníčka svojho brata. Organizovala rôzne charitatívne či pastoračné aktivity nielen v jeho farnosti, ale aj vo farnostiach na okolí. Postupne sa jej činnosť zamerala špeciálne na dievčatá. Vzniklo tak Spoločenstvo Máriiných detí - prvá katolícka organizácia takéhoto typu v Kanade.

Školské sestry

Eulália si všimla, že slabou stránkou šírenia viery v Kanade je veľký nedostatok základných škôl. V oblasti, kde žila, boli takáto školy len v Quebecu a v Montreale. Po rozhovore so svojim duchovným sprievodcom sa Eulália pokúsila dostať do Kanady školské sestry z Marseille, čo však nebolo úspešné. Miestny biskup sa

dozvedel o tomto probléme a navrhol Eulálii, aby založila kongregáciu školských sestier priamo v Kanade. V roku 1843 tak vznikli Sestry od Najsvätejšieho mena Ježiša a Márie. Bola to prvá kanadská kongregácia založená priamo Kanadankou. Prvou predstavenou sestier sa stala Eulália, ktorá prijala rehoľné meno Mária Ružena.

Zakladajúce spoločenstvo tvorili spolu s Máriou Ruženou štyri sestry, ich počet sa však postupne rozrástol. Ak napriek finančným problémom a ohováračskej kampani sa materský kláštor v Longueille udržal pri živote a mohlo sa v ňom začať vyučovať. Ďalšie domy otvorila Mária Ružena v Beloeile, v Saint-Line a v Saint Timothée. V okolí Montrealu tak zrealizovala vyučovanie náboženskej výchovy chudobných dievčat. V súčasnosti sestry pôsobia už v šiestich krajinách sveta.

Sestra Mária Ružena zomrela 6. októbra 1849 v Longueile ako 38-ročná. Pápež Ján Pavol II. ju blahorečil v roku 1982. Pri tejto príležitosti povedal: „Mária Ružena Durocherová konala stále jednoducho, múdro, pokorne a pokojne. Neznechutila sa ani osobnými zdravotnými problémami, ani základnými ťažkosťami, na ktoré narazila. Jej tajomstvo sa zakladalo na bohatom živote modlitby a nezištnosti, ktorou dospela k autentickej svätosti.“

Pripravila: Petra Humajová

Životopisné údaje: Ž. Podlejski: Sol' zeme a svetlo sveta 1, www.catholica.cz
Foto: www.tinhthan.tripod.com

Rozpis liturgických slávení počas Veľkej noci 2025 v Prievidzi

Kostol	Farský Kostol sv. Bartolomeja (farnosť Prievidza - mesto)	Kostol Nanebovzatia Panny Márie (mariánsky na cintoríne)	Kostol Najsvätejšej Trojice (kláštor piaristov)	Farský Kostol sv. Terézie z Lisieux (Zapotôčky)
Štvrtok Pánovej večere (Zelený štvrtok) 17.4.	18:00 Svätá omša Pánovej večere Tichá adorácia do 21:00	18:00 Grécko-katolícke obrady (veľká večiereň s liturgiou sv. Bazila Veľkého) 22:00 Krížová cesta	18:30 Svätá omša Pánovej večere	17:30 Svätá omša Pánovej večere Tichá adorácia v „Getsemani“ do 20:00
Piatok utrpenia Pána (Veľký piatok) 18.4.	8:00 Liturgia hodín (ranné chvály a posvätné čítanie) 8:45 Krížová cesta 15:00 Slávenie utrpenia a smrti Pána Po obradoch poklona svätému križu do 21:00	18:00 Grécko-katolícke obrady Veľkého piatku (veľká večiereň s uložením pláštenice do hrobu)	7:30 Ranné chvály 18:30 Slávenie utrpenia a smrti Pána	10:00 Krížová cesta 15:00 Slávenie utrpenia a smrti Pána Poklona svätému križu do 20:30
Svätá sobota (Biela sobota) 19.4.	8:00 Liturgia hodín (ranné chvály a posvätné čítanie) Celodenná poklona pri Božom hrobe do 19:00 (ukončená deviatnikom k BM a večerami) 20:00 Veľkonočná vigília vo Svätej noci	18:00 Grécko-katolícke obrady (veľká večiereň s liturgiou sv. Bazila Veľkého)	7:30 Ranné chvály Celodenná poklona pri Božom hrobe do 19:00 19:45 Veľkonočná vigília vo Svätej noci	8:00 Ranné chvály a posvätné čítanie Celodenná poklona svätému križu do 18:30 19:15 večery a následne Veľkonočná vigília vo Svätej noci
Veľkonočná nedeľa Pánovho zmŕtvychvstania 20.4.	Sväté omše: 7:30 (s požehnaním jedál) 9:00 (s požehnaním jedál) 10:30 18:00	6:00 Grécko-katolícke obrady (utierenie vzkriesenia) 7:00 Gréckokatolícka sv. liturgia , požehnanie jedál a myrovanie 9:00 Svätá omša	Sväté omše 7:00 (s požehnaním jedál) 9:30 (s požehnaním jedál) 11:00	Sväté omše: 8:00 (s požehnaním jedál) 10:00 (s požehnaním jedál) 18:35 večery 19:00
Veľkonočný pondelok 21.4.	Sväté omše: 7:30 9:00 18:00	Svätá omša 9:00 10:30 Grécko-katolícka sv. liturgia	Sväté omše: 7:00 9:30	Sväté omše: 8:00 17:30

Pristúpiť k sviatosti zmierenia pred veľkonočnými sviatkami bude možné počas spoločnej svätej spovede na Palmovú (Kvetnú) nedeľu 13.4.2025 od 15:00 hod. do 17:45 hod. s prestávkou od 16:30 hod. do 17:00 hod. Kňazi budú spovedať v troch prievidzských kostoloch súčasne (farský Kostol sv. Bartolomeja; Kostol Najsvätejšej Trojice - piaristický; farský Kostol sv. Terézie z Lisieux - Zapotôčky). Vo farskom Kostole sv. Bartolomeja bude spovedná služba zabezpečená aj počas Svätého (Veľkého) týždňa od pondelka 14.4. do stredy 16.4.2025 od 10:00 hod. do 17:00 hod.

Farská kronika od 2. marca do 29. marca 2025

Do farského spoločenstva sme
sviatost'ou krstu prijali:

Alžbeta Macková
Ondrej Šerban
Filip Lisy
Emília Lukášiková
Oliver Drozd

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo
večnosti sme sa rozlúčili so zosnulými:

Jozef Kurbel, 74 r.
Anna Zimániová, 76 r.
Mária Koníčková, 72 r.
Anna Sedláková, 94 r.
Jozef Čavojec, 86 r.
Peter Turánek, 51 r.
Anna Keratová, 93 r.
Martina Kučerová, 45 r.
Anna Kotríková, 84 r.
Peter Leinwather, 79 r.
Rastislav Ranuša, 64 r.
Milan Nikmon, 83 r.
Antom Šidlo, 84 r.

Kajajte sa a verte evanjeliu!

BARTOLOMEJ ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením BÚ
v Banskej Bystrici č. 1127/98
Evidenčné číslo periodickej tlače:
EV 5759/19

Názov: Bartolomej
Periodicita: mesačná
Vydavateľ: Rímskokatolícka cirkev,
Farnosť Prievidza-mesto, Mariánska 4,
971 01 Prievidza, IČO: 31938671
Cena výtlačku: 0,70 €
ISSN: 2644-4658

Zodpovedný redaktor: Alojz Vlčko
tel.: 0902 202 898
e-mail: alozj.vlcko@gmail.com
Vedúca vydania: Petra Humajová
Grafika: Beáta Voskárová
Redaktori:
Jozef Repko, Oto Dokoupil,
Jozef Durkot, Peter Valachovič,
Elena Cagáňová, Anna Gálová, Štefan
Kollár, Anežka Kútiková, Mária
Melicherčíková, Peter Pikulík, Mária
Pytlová, Mária Suríková, Eva Trepáčová

Kontakt:
tel.: 046/542 28 01, web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej
Mariánska 4, 971 01 Prievidza

Foto:
str. 1 - Lukáš Detko
str. 2, 3, 35 - Mária Melicherčíková
str. 34, 36 - Peter Melicherčík

Tlač: Patria I., spol. s r. o.
Upozornenie:
Redakcia si vyhradzuje právo výberu
a úpravy príspevkov. Rukopisy nevraciamе.

Popolcová streda, farský kostol v Prievidzi, 5. marca 2025

Popolcová streda, piaristický kostol v Prievidzi, 5. marca 2025

